

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАННЯ: А. Б. В.

Реданція й Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Реданції 245-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Ковто: П. К. О. Львів 504.060.
Банку Чеських Легіон.
Прага „Діло“.

Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., у ЧЕ.
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛА“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Знайдіть свої ошадности і всяку часову зайву готівку

в ЦЕНТРОБАНКУ

у Львові при вулиці ТРЕТЬОГО МАЯ Ч. 15.

Во не тільки безпечна і корисна для Вас льоката, але це річочасно живини для нашого господарсько-кооперативного організму. Центробанк акредитує наші кооперативні центральні, Українбанки, Повітові Союзи, Районні Молочанні та весь кооперативний промисл.

КООПЕРАТИВНИЙ БАНК

„ДНІСТЕР“

Львів, вул. Руська ч. 20

поладнує всі банкові чинности, а зокрема під найкращими умовами приймає вкладки ошадности, отирає чеківі рахунки, переводить есконт векселів, торговельні операції, купно і продажу цінних паперів і т. п.

ЦЕНТРАЛЬНА

Малопольська Каса Ошадности

У ЛЬВОВІ

(раніше Галицька Каса Ошадности)

РІК ОСНУВАННЯ 1843 р.

Установа публічного права.

Видає ошадности книжечки на ім'я і предьявляти

з порукою держави

Веде рахунки обіжур і чеківі.

РЕЗЕРВОВІ ФОНДИ: 5,668,000 зол.

Замісцеві янзати — П. К. О. 500-198.

З великих роковин — роковини найбільші.

Львів, 21. січня 1939.

Ця стаття разом з її наголовком є буквальною передруком несконфісованої передової статті, яка появилася у 16. числі „Діла“ з 22. січня 1935 року. Єдина зміна, на яку ми дозволили собі, це вписати в одному місці замість „події зперед 16 і 17 років“ — „20 і 21 років“, замість „1935 рік“ — рік 1939! Ш. Читачі зрозуміють, чому обмежуємось тільки до передруку і вибачать нам.

Р е д а к ц і я.

В трудну годину народилася воля України. У таку трудну годину, що під тягарем тої години, і тих труднощів, що наросли у психіці народній впродовж трудних попередніх двох століть, — загинула воля. Чи можна було її врятувати й оборонити та-жко і що тут залишилося, що вона не зберелася, — це сьогодні тема для міркувань істориків, історіографів, політиків, соціологів. Для народу залишилося гнітуче колом диспропорції поміж тим, що було, і що залишилось спомини, дати, документи. Все віби речі нереальні, абстрактні, архівальні, а проте вони мають достаточну силу, щоб перетворювати національну душу та бути джерелом надихнення поколінь. У трудній годині родилася воля, — залишилась традиція боротьби за волю, могутня підвалина свідомості своєї народності і своєї остаточної цілі, цілі кожної народної нації.

Наведені вгорі слова взяті із тексту IV. Універсалу Української Центральної Ради, що проголошував далі: „Від нині Українська Народна Республіка стає самостійною, від нікого незалежною, суверенною Державою Українського Народу.“ Це було 22. січня 1918 року, а словам про хвилину народної волі і про початок державної суверенності і про одночасно встановлені конституційні постанови нової держави — товаришки поважні згуки дзвонів Софійського храму.

Три дні пізніше одною вулицею покидали Київ оборонні молоді української волі, другою вступали у нього П. Гриварі. А рівно в рік пізніше, на тому самому історичному майдані, під гук тих самих Софійських дзвонів, лунали інші слова: „Від нині во єдино зливаються століття — відірвані одна від одної частини...“ А щоб не відірвано пригадати, що історія повторюється, а син днів після того другого урочистого акту відбулась знову евакуація Києва, при чому державні центральні установи ніколи вже до України не вернулись.

Залишилась знову дата. З усієї тисячелітньої історії українського народу дата мабуть найбільш важка. Бо справді важко було б відняти цю дату, яка так само свідчила б і про свідомість національної спільноти всіх українців, і про свідомість своєї національної особовості, яка зливалася у змаганні до повної незалежності. Це дата — 22. січня 1918 р. і 22. січня 1919 р. — це проголошення реалізаційного акту двох частин національного ідеалу. Сила тих дат у тому, що вони від успіху реалізаційних спроб.

незалежно від обставин в якомунебудь часі, ідеал залишається таким самим живим і найвищим ідеалом. Можна би ще хіба додати, що проголошення принципу права самоозначення народів — було легалізацією права народів мати свій національний ідеал, якого теж сьогодні ніхто у культурному світі нікому не квестіонує.

Коли нині згадуємо роковини подій зперед 20 і 21 років, то у ще яскравішому світлі стають події з 1939 року. Замість згуки дзвонів і асції революційно-романтичної декорації, з якою відбувались тодішні величні акти волі, лунають у пивницях московських експозитур на Україні стріли, від яких гинуть українські культурні діячі. Самої згадки про тодішні часи й події до-силь, щоб наразитися на розстріл. Поворот хвилі воюючого комунізму, поворот хвилі терору проти всього українського, глум над національним ідеалом, — це політична дійсність у двадцятиліття тих величних актів. Хто не знав би есенційної історії і самої історії України — міг би справді попати в розпук: як страшенне змарновано велику історичну нагоду і до якого ступня дійшла наша програма. Коли на Софійському майдані відбувалась святочна церемонія у 1918, і 1919. році, то до Києва доходили вже відгуки гарматних вистрілів і на вулицях міста царила вже атмосфера непевності: тому й серед учасників тодішнього свята було чимало одиниць, які з найбільшою журбою гляділи у будучність. А проте напевне не було нікого, хто припускав би, на дню якого проваля докотиться у такому короткому часі доля народу. Єдиною розвагою може бути пригадка, що на кілька літ перед проклянутим соборністю й суверенності не було ні одного українця, який вірив би у таке чудо.

Історія не признає поняття чуда, а навіть теорія історичного фаталізму вимагає необхідних „імпондерабілів“, без яких не можуть наче „леус екс махіна“ явитися переломові події. Було у 1917/18 рр. пригожий зовнішній момент, але не було необхідної внутрішньої підготовки. Тому провалилися акти, навіть наймудріші і найславетніші, що свідчать про мудрість тодішніх керівників чи про здоровий інстинкт. — та якіх проте не підтримали маси, бо ті акти не ввійшли ще в психіку мас, не стали нерозривною частиною їх світогляду. Колесо історії відвернуло ситуацію: сьогодні найбільш некорисна конюнктура на українських землях, уніфікованих та централізованих з чужонаціональними територіями у чужонаціональних державах, — дате стонизованими кроками вперед процес оформлювання національної психіки згідно

з модерним розумінням нації. Було це на Україні у 1917/18 рр., ба навіть у 1919. і 20. безліч „нейтральних“. Адже здобні пісеньки кружляли про ту Директорію, якої влада простягалася над клатиком землі, що лежала під вагонами евакуаційного потягу. І були випадки, коли здорові парубки з села виходили дивитися, як на цікаве видовище, як живня вірних верховній владі героїв керувалася за волю рідного краю, за волю тих „нейтральних“ сел і їхніх „нейтральних“ мешканців.

Коли згадуємо величні моменти українського визвольницького здвигу, то одночасно пригадка таких сумних проявів тодішніх відносин у нічому тих великих дат не обезцінює. Навпаки: вона вивичує їх та спонукує до оптимізму супроти будучини: бо ті негативні явища тодішнього внутрішньо-національного недорозуміння — безповоротно минулися! Перешов наріз крізь чистилище мук і досі з нього не вийшов, але в його вогні викристалізувалась ідея.

І при спогаді тих великих роковин — віддаємо поклін ідеї.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЛАН ГОСПОДАРСЬКОЇ РОЗБУДОВИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Господарська рада Карпатської України працює над генеральним планом господарської розбудови краю. Підготовка частинних планів уже покинчена при допомозі відповідних ресортів адміністрації та господарських кол.

ВСЕ НАСЕЛЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ХОЧЕ, ЩОБ УКРАЇНСЬКА МОВА БУЛА МОВОЮ НАВЧАННЯ.

Міністерство культів та освіти Карпатської України перевело анкету, щоб перевірити волю населення, щодо мови навчання у народніх школах.

Усе населення спонтанно висловилося за українською літературною мовою.

РОЗБУДОВА ШКІЛЬНОЇ МЕРЕЖІ.

У Брагові відбулось святочне відкриття нової народньої школи; взяли в ньому участь великі маси населення. Промовляв начальник міністерства культів і освіти А. Штефан.

РАДА ЛІГИ РІШИЛА...

Рада Ліги Націй відбула в лютинию засідання, на якому осудило летунські бомбардування в Іспанії, висловила свої симпатії для Китаю та звернулася до своїх членів зі закликом стриматися від усякої акції, шкідливої для Китаю. На цьому сесію Ради закінчено.

ФУЗІЯ ВІДЕНСЬКИХ ЩОДЕННИКІВ.

Як подає ПАТ, „Наєс Вінер Журналь“, „Наєс Фрає Прессе“ та „Наєс Вінер Тагеблат“ получено, так, що вони будуть виходити як один щоденник. В Австрії вони будуть ще деякий час появлятися окремо.

Чому все ще „руські“.

Львів, 21. січня 1939.

Одним із перших внесків у формі законопроектів, що його вислав Українська Парламентарна Репрезентація у квітні 1929-30 рр., був внесок про зміну обов'язкової офіційної національної термінології щодо автохтонного непольського населення, яке компактною кількісською масою заселило п'ять східних і південно-східних повітів Польщі. Одним із 14 меморіалів, що його вислав УНДО до уряду у 1935 році у тих справах, що створили підставу українсько-польських розмов та мінімуму негайних українських вимог, був меморіал у справі необхідності зміни ту офіційну національну термінологію, яка обов'язує від часу ст. за. мовних законів Ст. Грабського з 1924 року. А проте ця справа досі ще „висить“, досі ще не зліквідована.

У зв'язку з рішучою вимогою українців вирішити цю справу міністр внутрішніх справ видав був у 1935 році об'явку до підчинених собі органів, щоб у рубрику національності вписувати термін „український“, якщо собі цього забажає клієнт-громадянин. Ми відразу назвали тоді той об'явку „неполаданою справою“. Бо річ не в тім, чого собі бажає окремий громадянин, річ у тім, як держава, як уряд і всі державні установи самі називають кілька мільйонів своїх громадян. Очевидно, коли державний урядовець, покликаючись на закон відмовляє права громадянщині реєструвати свою національність так, як він її розуміє і хоче, — то це вже повинен дивогляд, на який саме звернувши увагу агаляний міністерський об'явник. Але справа неполадана так довго, як довго існує той закон, наскрізь анахронічний, такий закон, що його новелізація в усіх точках домагається від кількох мільйонів українських громадянства, та який зокрема своєю національною термінологією стоїть у різкій суперечності з нинішньою дійсністю і її логікою.

Коли кількомільйонний літ тому Ст. Грабський та його однодумці могли ще сподіватися, що вдасться відмежувати термін „руський“ від терміну „український“, налаючи першому з них етнічне значіння, другому — політичне, то за той час з отих наліл нічого, крім гіркою розчарування, не залишилось. Сьогодні вже сам Ст. Грабський, автор того закону, не відмежовує української інтелігентної від „руського“ народу і сам уже перейшов на термінологію „український“, коли каже не про українців, як якийсь буцім-то штучно-політичний доктринальний твір, а про проблему найбільшої меншини у Польщі, про „квасію руску“. Тільки каботинізм деяких старо-сидельських газетарів каже їм писати слово український завжди ще у „лапках“ — на велике здивування всіх чужинців та на глум аї здорового розуму. Ніодни поважний політик у Польщі, ніодни міністр у своїй промові не вживає іншого терміну, як лише український. Останні тижні й місяці остаточно теж провалили штудерну теорію про „руський“ нарід у Галичині та українській поза нею. Стихійний характер маніфестації спільноти національних почувань може і став для деякого з поляків революцією та відкриттям Америки, в якій існування вони не вірили, а проте сьогодні і вони вже в неї повірили. Немає теж на земній кулі поважного часопису і політика, який негував би термін український як назви для народу, що живе нині як територіальна автохтонна етнічна частина у межах чотирьох європейських держав та якої політична і поселенська еміграція розкинана у п'яти частинах світа.

Ми мали в останньому часі кілька характеристичних прикладів, як до цієї справи підходять чужинці, які аперше з нею стрічаються. Ось фланкський журналіст Германс в одному з репортажів із своєї подорожі до Хусту і Львова описує в одній з найбільших бюросельських газет свої враження з подорожі залізницею лінією Вороніж-Львів. Коли потяг їхав долиною Прута — оповідає він — він звернувся до принагідних польських товаришів подорожі з запитом, якою мовою говорять автохтонне гуцульське населення. Один із них відповів „українською“, але другий накинусь, що це неправда, бо „руською“. І дивується чужинський журналіст, пощо поляки зустрічаючи бажання українців називають їх „руськими“, коли це чейже з погляду польських закордонно-політичних інтересів річ страшніше шкодлива викликати враження, що в Польщі живе кілька мільйонів авто-

хтонів росіяні. Річ ясна, що слово „руські“ — „руські“, якого напевне живав той польський подорожний, мусіло бути інтерпретоване чужинцем тільки як „російський“, бо ніодни інтелігент-чужинець не повірить чейже, що крім українського та російського існує ще якийсь третій славянський нарід — „руський“! Другий приклад: коли у відповідь на дуже гарну статтю про українців у відомому париському журналі „Лілістра-сіон“ появилася інспірована видно стаття якогось француза, який апевняв, що нема українського народу, тільки нарід російський, бо „він сам“ бачив у Києві російську пресу та чув скрізь російську мову, то редакція журналу від себе помістила такі араз поруч етнічну карту розселення українців, зазначаючи „ад окулюс“, яке географічне розмежування народів Сходу Європи. Третій приклад: коли один із гумористичних кандидатів не то на московський, але вже і на український престіл — Дмитрій Романов — недавно заявив, що „властиво“ українського народу нема, — то та частина його інтерв'ю послужила для іронічних дотинків чужинський пресі, яка слушно зазначила, що саме той вислів дискваліфікує „претендента“ до престолу. І таких прикладів можна б наводити чимало, включно до пригадки обурення пос. Московського (сендека) у „Кур'єрі Варшавським“, коли то ген. Денікін покликався на 8 мільйонів „руських“ у Польщі.

Ми безліч разів казали і нині це повторюємо, що нам та термінологічна саламаха, зокрема офіційна національна термінологія щодо нас, якої самі ми не признаємо, — практично нам не шкодить. Але це річ прастіжу, щоб ніхто нікого не називав так, як він сам собі цього не бажає. Ми казали і кажемо, що терміну Русь-руський, як той назви історичної, що ми її колись вживали і то саме для відрізнення і від польського і московського (російського) народу, тої назви ми не стидасемося. Але вона належить до історії, а в устах польської народової демократії та всієї української польської преси прийняла специфічне політичне протинарківське значіння. І в такій інтерпретації ми той термін мусимо поборювати. Хто себе хоче „руським“ і нині називати — хай себе на здоров'я називає, — це справа його національної самовизначення. Його національної свідомості чи може просто конюнктуральної калькуляції. В усякому разі — це його річ. Річ держави та її відповідальних керманицьких органів асуювати

Срібний папський дає

ПАСТА ЕЛЕГАНТ

О. ЛЕВИЦЬКА: СКА • КОРДЕЦЬКОГО 51

собі, а ким властиво держава має до діла, це той кількомільйонний національний маса, якого назва не залежить від особистого погляду п. Ікс чи п. Йпсісьон, лише від ствердження наукою та підтвердження життям поділу су-вни на народи.

Сьогодні українці пішли у своїй національно-політичній еманіпації, у своїх змаганнях і амбіціях ген далеко поза боротьбу за ріду маву! Смішно й казати, щоб ми аж потребували признання нашої національної екзистенції чужинцями признання нам нашої національної назви! А проте саме тому, що українська проблема стала вже у такій площині, в якій взагалі нема місця на такі анахронічні спори, саме тому не розуміємо, чому вічно зберігати силу примису, що ввів термін „руські“, чому ніхто з польських компетентних чинників досі сам цієї справи не згадує: декретом, законом, який не зникає би в своїй ніякої дискусії та якого зовсім не мав би одно речення. Самі не маємо ясного погляду, чи до цієї справи втручати Українській Парламентарній Репрезентації, чи зникнувши нам сьогодні до такого власного внеску у форму законопроекту. Чи може краще залишити у цій справі у ролі обсерваторів та дивитися ще — дивуватися.

Дивуємося і зі здивуванням запитуючи: чому, пощо і в чиню користь польської сторони ірігає все ще той термін „руські“ — „руські“? І чекаємо навіть відповіді: бо яка відповідь можлива?!

Бараболяна зупа

на росолі з відомих

MAGGI^o

буліонових кісток

знаменита

ч. 178

На 4 — 5 осіб

Бараболяна зупа

1 кг. бараболя, 6 дг. городини, 1/2 кг. ри лоди, 4 Маджів будінових кісток, 2 роєвий листок, кілька зерняток перцю і ложка мукі, кілька дожок квасної сметани, січений зелений кріп або петрушка.

Бараболі обібрати, покріпати з кістками і городинію в пасочках і варити в росолі приладжені з киплячої лоди і Маджів будінових кісток. Додати січений листок перцю, потім заварити зі сметаною попередньо винищеною з мукі. Висіяти додати кріп.

Гайле Селясіє процесується з дирекцією залізниці Джібуті-Адіс Абеба.

ПРОЦЕС ВІДЛОЖЕНО.

Перед париським апеляційним судом іде процес б. негуса проти „Франко-етіопського залізничного товариства“, що експлуатує залізницю Джібуті-Адіс Абеба. Негус домагається, щоб товариство виплатило йому купони, які він

мав як володар Абіссинії, товариство ж каже, що він тепер цих купонів не має. Суд має оголосити нині присуд, але відложення його ще раз подрібно розглянути цілу справу.

Чи Канада стане по боці Великої Британії на випадок війни?

У канадському парламенті від двох днів іде жива дискусія на тему становища, яке займає Канада на випадок збройного конфлікту в Європі, а який була б замішана Англія. У відношенні до цього питання виникла велика

різниця поглядів між консервативними і лібералами. Прем'єр заявив, що колиб Англія повела війну, Канада мала б обов'язок стати по її боці.

Шлюб Італійської королівни.

В понеділок, 23. п. м. відбудеться в каплиці квіринальської палати шлюб італійської королівни Марії з князем де Бурбон Парма.

Цей шлюб має відбутися ще 13. в. м. його відложено з огляду на відсутність італійської королівни.

Перевози: МЕБЛІВ, ТОВАРІВ,
МІЖМІСЛОВИ ТРАНСПОРТИ СА-
МОХОДАМИ, магазинування, ін-
ж. Факсова обслуга, МЕБЛЕВІ
ВОЗИ. 2103 2-5

Спеціалісно-перевозова кооператива
Г А Р М А
Львів, Потоцького 11 а. Телеф.: 111-21.

на з килимами) почали нас вінувати. Але що це була за мелодія, слова? Не знайдемо її у книжках, не почуємо її у такому тоні в Коломиї!

— Вінуємо тебе, грецький газдо, з святками рідзаними, щоб ти діждав ще й на другий рік церковні гості в дім приймати, хреста Божого покривати! Покрий нас Боже многа літами... Даруй нам, Боже, найдовші літа!

— Дай Боже! — відповідав урочисто вагон.

— В голову розуму дай Боже! — греміло завісу.

А потім заспівали волики-поліщуки. Співали довго, урочисто, поважно.

Минали стації за стаціями, поїзд гудів, а пісня не вгадала. Нарешті гудули затягнули стару пісню про три дівчини:

Одна любила: шитку купила,
Друга любила: пірце му дала,
Третя любила: коня дарувала.
Від тої шитки зорі зорили,

Пані, Панове найнуть найкращі осінні зимові **Новини сезону**
в нововідкритім відділі фірми

МОДНІ ТЕКСТИЛІЯ — ЯН ВАЛЛЯХ І СИМ

Львів, Площа Галицька 14, тел. 269-82.

Матеріали мундуркові.

Ціни безконкуренційні.

Портрет митрополита Шептицького у „Матені“.

НІМЦІ ТА УКРАЇНА.

Париський „Матен“ приніс 15. ц. м. статтю свого спеціального кореспондента висланого до Львова. Кореспондент дістає відповідь від львівських українців, що в Галичині, починаючи від робітників аж до еліти інтелігенції, нема ніяких симпатій для Совітів за їх переслідування українців і за руйнівницьку політику, яка у багатому краю доводить до нужди й голоду. Як уроджені демократи, українці не люблять диктатури. Гітлер розбуджує симпатію як провідник наміреного походу проти Комінтерну. Українці хотіли б, щоб не тільки Німеччина, але й уся Європа їх розуміла. Сотні тисяч членів кооператив завсіди бажали мати взаємини з Францією; твори Шарля Жіда та д-ра Фокета перекладають на українську мову.

Німці українці не бояться. Доказ — 1918 р. Зрештою Україна більша від Німеччини і вся німецька армія не могла б її тримати в окупації. Україна ризикує тільки економічні користи; Німеччина стане покупцем її збіжжя, вугілля і нафти.

Зела затяжно відомі як „Чай Пульмана“

втихомирює КАШЕЛЬ, усуває флегму і ділає заспокійливо при терпіннях горішніх віддіхових доріг. Діє на нє в астмках і дрозєріях. Оригінальна пачка коштує зол. 1.85.

23/30 1-2

ПЕРШЕ ВРАЖІННЯ.

Від справи алхімічного внеску українських послав у варшавському союві автор переходить до характеристики митрополита Шептицького такими словами: „Найбільше помірковані та найрозумніші слова, які я чув у Львові, спливали з буйної бороли“. На першій сторінці „Матену“ поміщена фотографія митрополита. Кореспондент пише так: „Ці слова були висловом мудрости найвеличнішого старця, якого я бачив у своєму житті. Я вже станув задубілий перед самою його фотографією, яку завішують побожно в усіх українських бюрах у місті: це зовсім Мікеаланджелі „Мойсей“. Коли він зробив мені честь і прийняв мене, я тільки трохи перебільшав залишене ним перше враження, запліваючи йому, що нагадує мені Бога-Отця.“

Від того пір'я сонце сіяло,

Від коня віяв буйний вітер...

Вагон заслухався. Я вийшов. На червоному хіднику достойної першої класи дотлівала біла папіроска, викинена білою рукою чорноокої красуні, що спершилась на м'яке поруччя темно-червоного купе, занімала заслухана в таку українську пісню. В кутку коридору востунився старий кондуктор. Ніби щось робив, а руки йому тремтіли. Старий чомусь плакав і хотів, щоб люди не бачили. Видно з наших був...

Заблизмали світла. Мала стація під лісом, побіч село. Відчинив двері, пара бухнула білими клубами. Я висів, сніг заскрипів під ногами. Поїзд рушив. Красуня з першої класи підійшла до вікна. Мала такий сум в очах. Здалека від глухого польського села приніс вітерець церковні дзвони.

Може в тій хвилині всім нам здавалося, що ми знайшли зорю свят-вечірнього щастя.

Р. Гучванович.

— Велика шкода, — відповів він з усміхом — що це тільки схожість: Бог у своїй доброті напевне дав би вам інтерв'ю, про яке я і не хочу чути“.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ДОСТОЙНИК ЦЕРКВИ.

„Отже я не мав інтерв'ю з митрополитом Шептицьким і ніхто не довідається ні слова з розмови, яку я вів більше як годину і якої він мені таки не відмовив. Але я не дав обітниці, що

Трагедія Каталонії.

ОСТАННІЙ АКТ У БОРІТБІ АУТОНОМНОЇ КАТАЛОНІЇ ПРОТИ ЕСПАНСЬКОГО ЦЕНТРАЛІЗМУ.

За кілька чи кільканадцять днів еспанські національні війська вийдуть до Барселони. Еспанський червоний уряд перенесетися до іншого міста — бо під його владою ще досить велика частина південно-східної Еспанії. Покине Барселону і другий уряд — каталонський; та він мусітиме покинути і каталонську територію. Він перейде до тієї категорії урядів, що їх пишуться у лапках, що у них суверенну владу заступають аспірації — стане емігрантським урядом, подібно як баскський уряд, що скітається у Барселоні. Після нещільних 7-ох років існування зникне з мапи автономна каталонська держава.

Бурхливе було існування цієї держави, що становила висхід довголітніх визвольних змагань каталонського народу. Проголосили її 14. квітня 1931. р., себто того самого дня, коли Еспанія перестала бути монархією — навіть кілька годин скорше. Провідник каталонського визвольного руху, полк. Масія став головою каталонської влади. Нарід дав йому повну підтримку у виборах та у публіцистичній запарбуванні проекту „каталонського статуту“, що передбачував дуже широкую автономію. Та ці каталонські змагання стрінули гостру реакцію еспанських централістів, які критикували диктаторську реакцію за монархії, але виявилися позитивні реакціонерами у відношенні до меншин. Вони бажали, щоб еспанська республіка зберегла унітарний устрій, як за давнього режиму.

не змалюю портрету того незвичайного духовника Церкви. Граф Андрій Шептицький, львівський архієпископ і галицький митрополит, був два метри заввишки і я чув, що його чотири брати, а яких один генерал був військовим міністром Польщі, такого самого росту. Він мав потрійний докторат, говорив плавний чи не дванадцятьма живими мовами, грецькою, гебретською та латинською.

„Той 73-літній велетень не покидає свого шкіряного фотеля, зробленого на його міру, а дві особи пересічної величини могли б сидіти вигідно. Скронна лампа електрична на стелі великої сади, де він сидить, як на престолі, освічує згорні обличчя з чудовими рисами середньої ліній білого волосся. Вже при виході стаєш із задубілий; ось думай ти про Мікеаланджелі, і тепер тут увечір кажеш собі: „який Рембранді!“ Чорна ряса охоплює не величаве тіло і спускає до землі широкими фалдами, що роблять враження статуї краси. Коли він у розмові нахилиється до вас, то зноза коміра подивується рясні відкривається на плечах Гераклея шия. Хоч як цікаво почути від митрополита Шептицького його погляди про Велику Україну, спершу подивившись його і шойно потім його слухавши: треба трохи часу, щоб звикнути.“

„Зрештою маю враження, що львівський архієпископ і його мудрість воліють триматися осторонь політичної мистушні, бодей національної, і що з чужинцем він таки воліє розмовляти про Туніс, ніж про Москву та Польщу. А проте знаю, що вплив такої великої індивідуальності мусить бути великий, головний у краю глибоко релігійним, де люди здимають шапку перед кожною церквою...“

„Коли я виходив пізно увечір з кабінету того визначного і такого цікавого духовника, і кинув мимохіть оком на ловецькі трофеї, які поруч святних образів, прикрашають схолий митрополичої палати, бо митр. Шептицький, мажуть, був колись славним мисливим. Усі великі європейські ловці знають його простори у Карпатах, де жинають медведі, олені та рисі“.

ВІД 1. ЛЮТОГО РОЗПОЧИНАЄ
ПОСЕЗОНОВУ ПРОДАЖ
новости жіночі і мужеські
ВИСОРТОВАНІ РЕЧІ

Е. ДУМИН

Львів
Коперника 4.

За половину ціни

Львів, Потоцького 11 а. Телеф.: 111-21.

за половину ціни

тальонського уряду, який трактував мадридський уряд не як зверхника а як рівноправного союзника.

Кожне ослаблення цього союзника скріплювало єднання. Коли надії на перемогу червоної армії розвіялися, коли виявилось, що Іспанія вже не стане доменом марксистів ні анархістів, серед протекторів червоної Іспанії зродилася концепція незалежної Каталонії, яка охороняла від завоювання, мала б залишитися базою соціалістичних впливів на іберійському півострові. Це завдання поручено доброму спецові від громадянської війни Антонову-Овсієнкові, що приїхав до Барселони як генеральний консул СРСР та взявся зі штабом більшовицьких старшин організувати оборону Каталонії.

Не було це легке завдання. Не зважаючи на високий рівень технічної військової техніки, людський чинник залишився вирішним у війні; найбільш модерна зброя та фортифікація безсила без добре зорганізованої, вишколеної та дисциплінованої армії. Тимчасом організація та дисципліна в катальонській армії була досить своєрідна; ця армія складалася з озброєних формацій поодиноких політичних та професійних організацій, невідпорядкованих державною командувачу. На домагання СРСР генералідад взявся організувати суцільне командування, та це викликало у травні 1937 р. збройну революцію анархістів. Ця найсильніша політична група в Каталонії робила чимало мороки генералідадові з огляду на ворогування з марксистами та на принципово негативне ставлення до держ. влади. Не диво, що історія відбудованої катальонської держави — це безперервний ланцюг кабінетних криз. Колиж ці важкі до співпраці союзники підняли зброю, генералідадові не залишилося нічого іншого, як просити збройної підмоги у Валенсії.

Еспанське військо прийшло і убрало в шори не лише анархістів, але й автономну Каталонію. Каталонська армія дочекалася спільного командування — але еспанського і представники загальної держави обняли провід служби безпеки та вплив на важливі ділянки адміністрації, практично редукуючи компетенції генералідаду до вузької локальної автономії. Валенсійські „товариші з людського фронту“ зробили 1937 р. в іншій формі те, що 1936 р. мадридські „праві реакціонери“. З того часу ми рідко стрічати у пресі згадки про катальонський уряд —

події котилися у скорому темпі понад його головами. Минулого року національні війська прорвалися до моря, відділюючи Каталонію від червоної Іспанії — та в цьому часі Каталонія була вже лиш географічним поняттям. Барселона стала осідком червоного еспанського уряду, генералідад зовсім пішов у тінь. Під „барселонським урядом“ ніхто тепер не розуміє катальонського уряду, лиш еспанський.

Тому недавній декрет ген. Франка, який касує катальонську автономію, властиво лиш формально санкціонує фактичний стан. Не ген. Франко ліквідує автономію Каталонії — ліквідував її еспанський червоний уряд, ліквідували анархісти, ліквідували самі катальонці, що не зуміли витворити досить сильного державотворчого осередка, що допустили до першого голосу в державі елемент, який поборює всяку державну організацію. Не зважаючи на чисельну, культурну та господарську перевагу, катальонці проявили в цьому випадку менше державницької зрілості ніж баски, для яких спільний фронт з марксистами був лиш зовнішньополітичним, конюнктуральним маневром, який не порушував національно-християнського характеру їхньої держави.

Коли катальонські праві кола критикували Масію за т. зв. сан-себастьянський пакт із серпня 1930 р., яким дві найбільші катальонські партії злучили національні змагання з боротьбою еспанської республіканської лівиці, вони передбачили, чи вичули, до чого доведе співпраця з демо-ліберальним табором, який зрештою тоді ще навіть не прийняв був комуністичної орієнтації.

Як публично-правний акт, декрет ген. Франка лиш формально завершує процес ліквідації катальонської автономії — але як політична декларация він ще раз підкреслює підхід еспанського національного уряду до національних меншин. Шож — декрет змінить адміністративний устрій Іспанії, але не змінить її національного складу. Знехтоване національне питання, яке було одною з причин розкладу й анархії, що огорнули Іспанію, залишається без розв'язки. Національна політика становить прикрий дисонанс зі загальною політикою ген. Франка, що в інших ділянках виявився зрілим політичним мужем, який при будові нової національної Іспанії бережеться похибок давнього феодального режиму. (гал.)

Повідомлення.

Повідомляємо наших П. Т. Відборців, зокрема П. Т. Читальні, що ми випродукували та вже доставляємо новий батарейний тип:

СЕЛЕКТОН В 395

Є це 5-ламповий, 7-обводний приймач високої чляси, до батареї та акумулятора, спеціально сконструований для більших кімнат, як читальні, світлиці, ресторани, тощо. Новий тип вишачається між батарейними приймачами небувало сильним голосом та дає навіть при великій відстані чистий та дзвінкий відбір. — Проспекти висилаємо на бажання.

СЕЛЕКТОН, РАДІОТЕХНІЧНА СПІЛКА З О. П.

Львів, Сикстуська 43, тел. 254-22.

ІНЖ. М. СМІТЮХ, ІНЖ. М. РАКОВСЬКИЙ, В. ЛЕВИЦЬКИЙ.

№ 200 1-2

З польської преси.

ІПС-івська наука з бориславських виборів.

В попередньому числі „Діла“ виїстали ми докладне повідомлення про самоврадли вибори в Бориславі, з якого наші читачі знають вислід і хід виборів. Велика перемога ІПС-ів дала привід до великої радості серед партійної верхівки у Варшаві. Висловом тієї радості є стаття едітера Польської Партії Соціалістичної М. Недзьялковського в „Роботнику“ (ч. 19, з 19-го числа ц. р.) п. н. „Слово Борислава“.

Ліччу — лише п. Недзьялковський — ствердженням одного факту, що має підставою значіння для Світа Праці. Отож наша листа була в Бориславі спільною листом ІПС, класових професійних союзів, державних службовиків, службовиків пошти і телеграфів, польських нафтових техніків і комбатантів. Спільний комітет мав назву: „Вибірний комітет Польської Партії Соціалістичної, Умових працівників, Нафтових техніків, Комбатантів та Учителів асеаюдних шкіл“. Таким чином Борислав зреалізував у себе ідею однолітлого фронту Світа Праці. Радні — умови праці — вибрані зі спільної з нами ліччи — це очевидно переконані демократи, які в прихильники „Озону“, як поінформувала в першому моменті своїх читачів „Лічча“ Польська.

Як другий факт п. Недзьялковський стверджує, що з уваги на те, що жили здобули 11 мандатів відпадає легенда про те, що на листу ІПС впали масово жидівські голоси. І третій факт: те, що голосувало 75 відс. виборців — на думку п. Недзьялковського — опрокидає твердження ендецької преси, буцімто уневажнення ендецької листи вплинуло на зменшення числа учасників у голосуванні.

„І вкінці — читаємо далі — четвертий факт, на який я хотів би звернути особливу увагу. Українська листа здобула 6 мандатів і назагал відповіду (у відношенні до 40 мандатів) кількість голосів. Це була загально-національна листа, що охоплювала унівців, фашистів Палієва, т. зв. радикалів-соціалістів (рівноважнок нашого Стронніцтва Людого) і... деяких українських соціалістів. Сама можливість створення такої листи — це знак, як глибоко сягнув в українське громадянство Польщі напір тієї течії, яку я недавно назвав „орієнтацією на Третій Райх“.

Отже знову „німецька інтрига“. Вже приріжних нагодах польська преса і польські політичні чинники виношували „німецький вплив“ чи навіть „німецьку акцію“ в українській національно-політичній діяльності. Чи

Добра рада в часі епідемії грипи: бережіться захворювання і недуги. Залобіття легше лікувати. При перших проявах грипи, простуди вживати таблетки Тогоал. Тогоал спричинює спадок гарячки і приносить полегшу. Кілька таблеток Тогоалу, які заживлю в пору можуть залобіття розвинутихся недуги. Цоталете в аптеках.

треба наводити „статті“ „Слова Народового“ та всяких інших Іхачів. Аж ось п. Недзьялковський перелічував їх усіх: для нього обєднана українська листа до самоврадних виборів у Бориславі — це вислід „орієнтації на Третій Райх“. Де кум, де коровай! Слабо визнається, пане Недзьялковський в тому про що пишете. Даремно з простих справ робите складні. За тим напором, що спонукує всіх українців обєднуватися і творити спільні загально-національні листи, треба шукати багато ближче.

„Тут — пише п. Недзьялковський далі — мусять добре поміркувати над власним історичним шляхом української соціалістичної демократії, якщо... хочуть залишитися соціалістами й демократами. Мусить добре поміркувати й польська опінія, передовсім польська демократична опінія, як не хоче, щоб давні трагічні помилки з наслідками на міру століть не вернулись знову — в змінній формі — на сцену історії. Належу до оптимістів: ще не за пізно. Але гадаю, що вже дуже пізно.

Жаль, що п. Недзьялковський у тому заліку до польської опінії, щоб вона добре поміркувала, не здобувся на таку ясність думки і вислову, як у тому уступі про вплив „орієнтації на Третій Райх“ на українське громадянство. З його слів — як і взагалі з цілої політики ІПС в українській справі — не можемо збагнути, в якому напрямі повинні піти оті міркування польської опінії.

жіночі і мужеські одяги

поручає по знижених цінах

ШАПІРА вул. Личаківська 1

ПОВСТАННЯ У САН САЛЬВАДОРІ.

Як подає „Нью Йорк Таймс“, у середньоамериканській республіці Сан Сальвадор заарештовано 75-ох старшин і 60 цивільних осіб, які намагалися викликати повстання.

Пресове Бюро Сан Сальвадору стверджує, що парламент змінив конституцію, продовжуючи мандат теперішнього президента ген. Мартінеза на 6 років. Сальвадор підтримує приязні взаємини з Німеччиною, Італією, Японією та національною Іспанією.

Відзискуючи Заслуж припала нам одна з найбільших фабрик на **ВОЗОВІ ОСИ** а саме

Підприємство Залізного Промислу ЕКЕЛЬ СП. АКЦ. У ФРИШТАДТІ, ШЛЕСЬКІ ТЕШІН. Ця фабрика загально популярна і відома вже в попередніх передвоєнних роках як одна з найпованніших гуртівень заліза для Східної Галичини.

Усім консултантам радимо, щоби перед закупом осей переконалися про якість виробів осей фабрики JAKEI SP. AKC. Fryszak, Al. Cieszyński.

Ближчі інформації дає

БРАВЕАР, Львів, Соляна 7.

203 1-2

кальонського уряду, який трактував мадридський уряд не як зверхника а як рівноправного союзника.

Кожен ослаблення цього союзника скріплювало еманіпацію. Коли надії на перемогу червоної армії розвіялися, коли виявилось, що Еспанія вже не стане доменом марксистів ні анархістів, серед протекторів червоної Еспанії зродилася концепція незалежної Каталонії, яка охоронена від зновоювання, мала б залишитися базою совітських впливів на іберійському півострові. Це завдання поручено доброму спец-юні від громадянської війни Антонову-Овсієнкові, що приїхав до Барселони як генеральний консул СРСР та взявся зі штабом большевицьких старшин організувати оборону Каталонії.

Не було це легке завдання. Не зважаючи на високий рівень німської військової техніки, людський чинник залишився вирішним у війні: найбільш модерна зброя та фортифікація безсила без добре зорганізованої, вишколеної та дисциплінованої армії. Тимчасом організація та дисципліна в катальонській армії була досить своєрідна: ця армія складалася з озброєних формаций поодиноких політичних та професійних організацій, невідпорядкованих державно-ю командуванню. На домагання СРСР хенералідад взявся організувати суцільне командування, та це викликало у травні 1937 р. збройну революцію анархістів. Ця найсильніша політична група в Катадонії робила чимало мороки хенералідадові з огляду на ворогування з марксистами та на принципово негативне ставлення до держ. влади. Не диво, що історія відбудованої катальонської держави — це безперервний ланцюг кабінетних криз. Колиж ці важкі до співпраці союзники підняли зброю, хенералідадові не залишилося нічого іншого, як просити збройної підмоги у Валенсії.

Еспанське військо прийшло і убрало в шори не лиш анархістів, але й автономну Каталонію. Каталонська армія дочекалася спільного командування — але еспанського і представники валенсійського уряду обияли провід служби безпеки та вплив на важніші ділянки адміністрації, практично редукуючи компетенції хенералідаду до вузької локальної автономії. Валенсійські „товариші з людського фронту“ зробили 1937 р. в іншій формі те, що 1936 р. мадридські „праві реакціонери“. З того часу ми рідко стрічали у пресі згадки про катальонський уряд —

події котилися у скорому темпі понад його головами. Минулого року національні війська продерлися до моря, відділюючи Каталонію від червоної Еспанії — та в цьому часі Каталонія була вже лиш географічним поняттям. Барселона стала осідком червоного еспанського уряду, хенералідад зовсім пішов у тінь. Під „барселонським урядом“ ніхто тепер не розуміє катальонського уряду, лиш еспанський.

Тому недавній декрет ген. Франка, який касує катальонську автономію, властиво лиш формально санкціонує фактичний стан. Не ген. Франко ліквідує автономію Каталонії — ліквідував її еспанський червоний уряд, ліквідували анархісти, ліквідували самі катальонці, що не зуміли авторитети досить сильного державотворчого осередка, що допустили до першого голосу в державі елемент, який поборює всяку державну організацію. Не зважаючи на чисельну, культурну та господарську перевагу, катальонці проявили в цьому випадку менше державницької зрілості ніж баски, для яких спільний фронт з марксистами був лиш зовнішньо-політичним, конюнктуральним маневром, який не порушував національно-християнського характеру їхньої держави.

Коли катальонські праві кола критикували Масію за т. зв. сан-сеастіянський пакт із серпня 1930 р., яким дві найбільші катальонські партії злучили національні змагання з боротьбою еспанської республіканської лівиці, вони передбачили, чи вичули, до чого доведе співпраця з демо-ліберальним табором, який зрештою тоді ще навіть не прийняв був комуністичної орієнтації.

Як публично-правний акт, декрет ген. Франка лиш формально завершує процес ліквідації катальонської автономії — але як політична декларация він ще раз підкреслює підхід еспанського національного уряду до національних меншин. Щож — декрет змінить адміністративний устрій Еспанії, але не змінить її національного складу. Знехтоване національне питання, яке було одною з причин розкладу й анархії, що огорнули Еспанію, залишається без розв'язки. Національна політика становить прикрий дисонанс зі загальною політикою ген. Франка, що в інших ділянках виявився зрілим політичним мужем, який при будові нової національної Еспанії бережеться похибок давнього феодального режиму.

(гал.).

ГРИПА ПРОСТУДА?

Добра рада в часі епідемії грипи: бережіться захворювання і пелуги. Запобігти легко як лікувати. При перших проявах грипи, простуди, кашлю, таблетки Тогоал. Тогоал спричиняє опадок гарячки і приносить подих. Кілька таблеток Тогоал, літ заживемо в пору можуть запобігти розвинуття пелуги. Дістанете в аптеках.

Повідомлення.

Повідомляємо наших П. Т. Відборців, зокрема П. Т. Читальні, що ми випродукували та вже доставляємо новий батарейний тип:

СЕЛЕКТОН В 395

Є це 5-ламповий, 7-обводний приймач високої класи, до батареї та акумулятора, спеціально сконструований для більших кімнат, як читальні, світлиці, ресторани, тощо. Новий тип виначається між батарейними приймачами небувало сильним голосом та дає навіть при великій відстані чистий та дзвінкий відбір. — Проспекти висилаємо на бажання.

СЕЛЕКТОН, РАДІОТЕХНІЧНА СПІЛКА З О. П.

ЛВІВ, СІКСТУСЬКА 43, ТЕЛ. 254-22.

ІНЖ. М. СМІТЮХ, ІНЖ. М. РАКОВСЬКИЙ, В. ЛЕВИЦЬКИЙ.

№ 200 1-2

3 польської преси.

ППС-івська наука з бориславських виборів.

В попередньому числі „Діла“ вмістили ми докладне звітлення про самоврядні вибори в Бориславі, з якого наші читачі знають вислід і хід виборів. Велика перемога ППС-ів дала армії до великої радості серед партійної верхівки у Варшаві. Висловом тієї радості є стаття лідера Польської Партії Соціалістичної М. Недзялковського в „Роботнику“ (ч. 19. з 19-го листу п. р.) п. н. „Слово Борислава“.

Почну — пише п. Недзялковський — ствердженням одного факту, що має підставне значіння для Світа Праці. Отож наша листа була в Бориславі спільною листом ППС, класових професійних союзів, державних службовиків, службовиків пошти і телеграфів, польських нафтових техніків і комбатантів. Спільний комітет мав назву: „Вибірний комітет Польської Партії Соціалістичної, Умовних працівників, Нафтових техніків, Комбатантів та Учителів всюдних шкіл“. Таким чином Борислав реалізував у себе ідею одноголосного фронту Світа Праці. Радні — умови праці — це обсягнуто переконані демократи, і не прихильники „Озону“, як повідомляла в першому моменті своїх читачів „Газета Польська“.

Як другий факт п. Недзялковський стверджує, що з уваги на те, що жили здобули 11 мандатів відпадає легенда про те, що на листу ППС впали масово жидівські голоси. І третій факт: те, що голосувало 75 відс. виборців — на думку п. Недзялковського — опрокидує твердження ендецької преси, буцімто уневаження ендецької листи вплинуло на зменшення числа учасників у голосуванні.

„І вкінці — читаємо далі — четвертий факт, на який я хотів би звернути особливу увагу. Українська листа здобула 6 мандатів і назагал відповідну (у відношенні до 40 мандатів) кількість голосів. Це була загально-національна листа, що охоплювала унівців, фашистів Палієва, т. зв. радикалів-соціалістів (рівноважик нашого Строніцтва Людowego) і... деяких українських соціалістів. Сама можливість створення такої листи — це знак, як глибоко сягнув в українське громадянство Польщі напір тієї течії, яку я недавно назвав „орієнтацією на Третій Райх“.

Отже знову „німешка інтрига“. Вже при різних нагодах польська преса і польські політичні чинники винюшкуювали „німешкий вплив“ чи навіть „німешку акцію“ в українській національно-політичній діяльності. Чи

треба наводити „статті“ „Слова Народового“ та всяких інших ікаців. Аж ось п. Недзялковський переліцитував їх усіх: для нього об'єднана українська листа до самоврядних виборів у Бориславі — це вислід „орієнтації на Третій Райх“. Де кум, де коровай! Слабо визнається, пане Недзялковський в тому про що пишете. Даремно з простих справ робите складні. За тим напором, що спонукує всіх українців об'єднуватися і творити спільні загально-національні листи, треба шукати багато ближче.

„Тут — пише п. Недзялковський далі — мусять добре поміркувати над власним історичним шляхом українські соціалісти й демократи, якщо... хочуть залишитися соціалістами й демократами. Мусить добре поміркувати й польська опінія, передовсім польська демократична опінія, як не хоче, щоб давні трагічні помилки з наслідками на міру століть не вернулись знову — в змінений формі — на сцену історії. Належу до оптимістів: ще не за пізно. Але гадаю, що вже дуже пізно.

Жаль, що п. Недзялковський у тому заклику до польської опінії, щоб вона добре поміркувала, не здобувся на таку ясність думки і вислову, як у тому уступі про вплив „орієнтації на Третій Райх“ на українське громадянство. З його слів — як і взагалі з цілої політики ППС в українській справі — не можемо збагнути, в якому напрямі повинні піти оті міркування польської опінії.

жіночі і мужеські одяги

поручає по знижених цінах

ШАПІРА ВУЛ. ЛИЧАКІВСЬКА 1

ПОВСТАННЯ У САН САЛЬВАДОРІ.

Як подає „Нью Йорк Таймс“, у середньоамериканській республіці Сан Сальвадор закрештовано 75-ох старшин і 60 цивільних осіб, які намагалися викликати повстання.

Пресове Бюро Сан Сальвадору стверджує, що парламент змінив конституцію, продовжуючи мандат теперішнього президента ген. Мартінеза на 6 років. Сальвадор підтримує приятні взаємини з Німеччиною, Італією, Японією та національною Еспанією.

Відануючи Заользя припала нам одна з найбільших фабрик на **ВОЗОВІ ОСИ** а саме

Підприємство Залізного Промислу ЕНГЕЛЬ СП. АКЦ. У ФРИШТАДТІ, ШЛЕСЬК ТЕШИН. Ця фабрика загально популярна і відома вже в попередніх передвоєнних роках як одна з найпованніших гуртівень заліза для Східної Галичини. Усім консулентам радимо, щоб перед закупном осей переконалися про якість виробів осей фабрики Jäkel Sp. Akc. Fryszak, Śl. Cieszyński.

Ближчі інформації дає **БРАТБАР, ЛВІВ, СОНЯШНА 2.**

209 1-2

ЗАПІР ЗАТРОЮЄ ОРГАНІЗМ
ОРИГІНАЛЬНИЙ
DRASTIN-LUBELSKI
ПРОЧИЩУЮЧА ЧОКОЛЯДА
ДЛЯ ДОРОСЛИХ І ДІТЕЙ
ДЛЯ УСПІШНОГО
І ЛАГДНОГО.

В поодиноких коробках
в упаковці „Drastin Lubelski“.

ЦІНА
15 СОТ.

214

До Українського Жіноцтва!

Вже відбуваються вибори до самоуправ до міст і містечок Галичини. Небавком, у найближчих тижнях і місяцях відбудуться вони по наших селах, волостях і повітах.

Значіння цих виборів для нас незвичайно важке, бо вислід їх має засвідчити про національну свідомість нашого населення і рішити про національний характер громадських самоуправ, вслід за чим про майбутнє села, повіту й цілого краю.

У такому переважному менті мусить і українське жіноцтво взяти найважливішу активну участь у цих виборах, доказати, що й воно є живим чинником у народньому організмі.

Во може ніяка діяльність народнього життя не є така близька нам, жінкам, як саме громадська самоуправа. Рішати там справи, що їх найживніше відчуває і найкраще поладнати може жінка: гігієна, суспільна опіка над дітьми, молоддю, сиротами, каліками, немісними старцями — справи виховання й навчання, чистота, лад та естетичний вигляд міста чи села і його прохарчування, — і накінець справа самоврядних бюджетів, себто раціональна господарка громадських майном.

Виховний інстинкт і здоровий практичний господарський зміст жінки дає їй змогу не тільки вибрати до самоуправ відповідних людей, але теж право і самій відіграти корисну роль у самоуправі, як член громадської, чи міської ради. Громадська Старшина може лише чату зискати, як буде в ній господарська жі-

ноча рука, материнська дбайливість і творча жіноча ініціатива.

Завданням нашого жіноцтва під теперішню хвилину є:

подбати, щоб скрізь повстали місцеві чисто українські виборчі комітети і щоб до тих комітетів увійшли також жінки;

подбати, щоб місцевий виборчий Комітет (тільки один!) виставив одну українську самостійну листу кандидатів на радних і щоб на тій листі були також жінки;

подбати, щоб до виборів з'явилися всі жінки від наймолодших, управлених до голосування, до найстарших бабусь і солідарно піддали свої голоси тільки на українську самостійну листу.

Не сміє бути поміж нами партійних роздорів, ні особистих порохуноків, ні ворожнечі! Йдемо до виборів під гаслом:

Усі українські голоси тільки на самостійні українські листи!

В українській громадській самоуправі відповідне місце українським жінкам!

ГОЛОВНА РАДА Д. К. О.

Марія Бассова, Іванна Бережанська, Ольга Голяні, Катря Голубцева, Антоніна Горохович, Оксана Джижжора-Дзюба, Анна Капустієва, Константина Малицька, д-р Софія Парфанович, Мілена Рудницька, Любов Савойкова, Марія Струтинська, Ольга Сухова, Евстахія Тишинська, Ольга Ціпановська, Лідія Шаляк, Олена Шепарович.

ФОТО АПАРАТИ
І ПРИЛАДДА
порукає у великій виборі фірма

Інж. А. Шарф **Львів,**
Сикстуська 2.

2945 4-6

Тріумф М. Голинського в Канаді.

ТОРОНТО ВИТАЄ ГОЛИНСЬКОГО КЛЮЧАМИ МІСТА.

Місто Торонто віддало — читаємо у вісник-песському „Українському Голосі“ з 21. XII. м. р. — незвичайну почесність для славного співака Михайла Голинського, почесність, якої ще не дістав ніякий український артист на американській землі. У спеціальній церемонії, що відбулася в міській ратуші (ситі-голі) 14. грудня мейор вручив йому золотий ключ міста, роблячи його в цей спосіб почесним гостем другого щодня величчя міста Канади і столичі великої провінції Онтаріо.

Коли 300 українців було зібрано в 10-й год. рано 14. грудня в ситі-голі, щоб бути свідками незвичайного тріумфу „українського Каруза“, або „дурного Каруза“, як називають Голинського. Голінський Каруза, як називають Голинського, першорядного оперового тенора в ситі. Він і співав уже раз в Торонто 3. грудня, а 14. грудня прийшов на другий виступ.

Вручаючи йому ключ міста, мейор Дей сказав:

„Як мейор міста Торонто, я захоплений, що маю приємність прийняти найвідомішого оперового тенора Європи, артиста, що зробив так багато, аби притягнути очі світа до природного музичного гоні українського народу.“

„Ви, пане, приходите з однієї з найстарших цивілізованих країн Європи, що має яких 45 мільонів народу, який є природно музичальний і якого старі та славетні традиції передавалися століттями за попередництвом кольторитних народних пісень, що описували великі терпіння та переслідування, що їх ця країна проходила у своїй багатій історії. Я рад, що маю вас поціфформувати, що український народ у Торонто, якого тут є коло чотирнадцять тисяч, відзначається працьовитістю і пошаною закону та скоро прирівнюється до нашого канадського способу життя в наших демократичних установах.“

Наші громадяни люблять приглядатись українцям у їх народних убраннях і звершуються співом їх народних пісень, що так вірно представляють історію та культурне тло їх рідного краю.

„Торонто вважають за найбільше критичний з великих осередків на континенті Північної Америки із цієї причини покликання Вас з пово-

З ЖИТТЯ НАШОЇ ЕМІГРАЦІЇ.

Українська еміграція в Чехо-Словаччині.

КОНТАКТНИЙ КОМІТЕТ У ПРАЗІ.

Прага, 17. січня 1939.

Мабуть, ще довго чехо-словацький народ гоїтиме рани, що їх йому заповнів минулий рік. Але хто на місці має змогу слідкувати за змаганнями чехів, той певний, що і це найбільше по Білій Горі нещастя цей здоровий, практичний, працьовитий, і головню жертвенний народ успішно переможе.

Чесько-словацька республіка в кризі минулого року не тільки страждала третину своєї території і стільки само населення, промислово-торговельні райони, комунікаційні зв'язки, купельні осередки та величезні природні багатства, але й дістала ще у спадщині зверх 150 тис. втікачів з окупованих земель. Ця величезна армія колишніх вірних оборонців моралі першої республіки тепер гола й голодна і потребує при найскромнішому підрахунку тільки на своє утримання понад мільон корон денно.

Приходиться просто подивляти жертвенність чесько-словацького громадянства. За цих останніх кілька років воно добровільно дало „санкційні суми на працьовиті праці поверх 3 і пів мільярда чеських корон на оборону. Крім цього

ротом до Торонто у часі двох тижнів з уваги на загальне домагання наших громадян, що люблять музику, є дійсно тріумфом для величчя Вашого славного тенорового голосу, голосу, який компетентні критики вважають за рівний з голосом безсмертного Каруза задля його динамічної вибраності та сили тону і чистої тенорової експресії та легкості.

„Тому, що Ваш золотий голос так цікаво половив і отворив серця наших громадян, буде справедливо, щоб я, як мейор міста, сквітлював перед Вашою чаруючою особистістю і передав Вам ключ до нашого міста. Нехай цей ключ, що не має торговельної партості, буде милим спомином Вашої гостини в цьому музичному місті Торонто, якого громадяни так дуже одушевлялися величчям Вашого голосу і через Вашу велику здібність драматичної інтерпретації охликали Вас королем українських тенорів.“

Кварцеві лампи, Соллюкси, Віталюкси, виміна кварцевих пальників
фабричний
силлад „ГЕЛІОТЕРМ“

Львів, Академічна 7 (Будинок Ціпхера)

На цей привіт п. Голинський відчитав отсю подяку за щире прийняття по англійськи:

„Пане Мейоре і Члени Міської Ради! „Я глибоко зворушений Вашим ласкавим привітом. Це подія, якої я ніколи не забуду.“

„Я дуже вдячний за честь, яку Ви мені дали, бо коли так віддаєте мені честь, то даєте її також мому українському народові.“

„Прощу прийняти мою сердечну подяку і ваш дарунок. Можете бути певні, Пане Мейоре, що я не надужию привілеїв, які даєте мені як ключем. Цей символічний ключ, що отворив мені брами Вашого міста, отворив також ім серце і серця мого народу. Я візьму його до дому і буду вважати його за дорогий скарб. Він буде для мене постійною пригадкою Вашої доброти та теплої гостинності у цьому Вашому приязному місті. Дякую.“

Того самого дня, увечері, відбувся другий виступ нашого славного співака в Голінському у присутності поверх 1.000 слухачів. Голінському вручено 3 китиці цвітів. Захоплення було небувале. Торонтські щоденники „Глоб енд Мей“, „Телеграм“ і „Стар“ помістили про найвищі похвали від своїх музичних мислел Лоренса Мейсона, Едварда В. Волсона та Амуста Бридла.

Виступ М. Голинського у Вініпегу закінчений на 19. січня 1939 в одному з найбільш театрів міста.

В Монреалі підготовляють виступ Голинського у травні цього року, де він співатиме перед британським королем у часі його візиту в Канаді.

З голосів канадської преси, приміром, якої є в наших руках, торонтський „Стар“ довів рецензію називає М. Голинського „найзцілішим тенором“, „Телеграм“ „героїчним тенором величчя Каруза“, „Глоб“ — „Каруза німецької школи й німецького стилю“.

воно склало дар на ту саму цілкову поверх 1 мільярда корон. І тепер поки держава не вирішить тяжкої біженецької проблеми, громадяни складали великі суми денно на втікачів з окупованих земель.

Підчас кризи і тепер, разом із чехо-словацьким народом дуже боляче відчуваю ситуації й українська еміграція. Були часи, коли наших людей опановувала панічний страх. П. У. Плінін прийшли важкі дні турботи й своє існування, а за своє завтра. Особливо це глибоко представлялося доля наших дітей-сиріт, інвалідів-калік та інших заповнених. Що буде з ними? Невже їх усіх чехи годять смертю? І тут ми ніколи не повинні забувати героїчного вчинку чесько-словацького народу. Чесько-словацький народ, у найтяжчій годині момент своєї історії, ані на один день не покинув українських синів-калік і не залишив їх на своїй підтримки. В міру своїх, теж не зменшених спроможностей і далі прикладав чужу допомогу.

Правда, були часи, коли вдавалося, що і що скромну допомогу емігрантам з колишньої Росії припинять. В урядових колах проектували, що всі наші емігранти будуть переведені до категорії чесько-словацьких утікачів. Заходила безпека, що наша еміграція, як цілість, перестане існувати у ЧСР. Але тут безперечно велику роль відіграв Контактний Комітет українських організацій у Ч. С. Р. Контактний Комітет — це властиво той центр, у склад якого входять найповажніші, найактивніші наші культурно-громадські установи в числі 35, і який сьогодні репрезентує у Празі наше організоване життя перед урядовими установами й харитативними чеськими і чужинськими організаціями. Отож, завдяки кількомісячній праці Контактного Комітету досягнуто те, що з правового і матеріального боку положення нашої еміграції в республіці залишилося майже без змін.

Контактний Комітет увійшов у тісний зв'язок з такими установами, як Чесько-словацький Червоний Хрест, Офіс Нансена та ін. Внаслідок цього майже в останній хвилині вдалося вирва-

ти з тяжкою бідою кілька тисяч корон, які мав Офіс Нансена був призначив як допомоги для московської еміграції.

Крім цього Контактний Комітет, сам чи через організації, які входять у його склад, інтенсивно та допомагає, чим може, нашим людям і персонально час до часу він скликає з інформативною метою загальні сходи, влаштовує концерти, свята й ін. Коротко, наша еміграція у Празі нарешті зуміла об'єднатися і як бачимо, це об'єднання вийшло їй тільки на користь.

—ук.

22. СІЧНЯ У ПРАЗІ.

Контактний Комітет Українських Організацій у Чехо-Словаччині влаштовує свято 20-ліття об'єднання українських земель. В суботу 21. січня, напередодні свята, в 17-й годині у геологічному інституті відбудуться святкові сходи празької колонії. В неділю 22. січня в 10-й годині в чеській православній церкві відправлять Службу Божу в наміренні українського народу. Під час свята переведуть збірку на Музей Визвольної Бороти України у Празі.

добромильським, яворівським, любачівським, равським, самбірським, сніцьким і жовківським; 7 га в повітах: ліським і турчанським.

КРАКІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

На просторі краківського воєводства величина самостійних господарств сягає від 3 і пів до 6 га з тим, що в повітах: ясельським і новосандецьким 5 га.

До величини згаданих самостійних господарств не вчисляється зовсім нежитків, вод і площ під лісною управою, або які творять лісний ґрунт. Розпорядок обов'язує від 17. січня 1939. р.

Значіння цього розпорядку в тому, що він може стягнути на згадані господарства ті самі обмеження, яким підлягають господарства, що повстали з парцеляції. Отже вище згаданих господарств не можна б без дозволу влади в цілості або частинно збувати, ділити, внарендовувати, заставляти або обтяжувати. Крім того власники згаданих господарств, подібно як власники господарств з парцеляції, мусіли б особисто господарити на цих господарствах. У ліквідації цих господарств могли б брати участь лише ті особи, які ввели на купно нерухомостей дозвіл компетентної влади. Далі згадані обмеження торкались би не лише перших набувців, але і пізніших.

Вичислені обмеження, що впливають зі закону про обмеження обороту нерухомостей з парцеляції (Д. З. ч. 36, поз. 272 з 1937. р.) будуть торкатися тих селянських господарств тоді, якщо їх побільшено до норм самостійного

ВИБАГЛИВІ БАЛЕВІ СУКНІ

Поручає
фірма

„VOGUE“ передше Брати Штаббер
Л Ї В І В, пл. Марійська — 67

Нові обмеження в обороті селянських господарств.

На основі ст. 5 уст. 2 закону з 14. квітня 1937 про обмеження обороту нерухомостями з парцеляції міністерство хліборобства і рільних реформ видало розпорядок (Д. З. ч. 3, поз. 9), що устійное величину самостійних господарств на просторі воєвдств: тернопільського, станиславівського, львівського і краківського.

ТЕРНОПІЛЬСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Отже розпорядок постановляє, що величина самостійних хліборобських господарств сягає 3 га на просторі тернопільського воєводства в повітах: боршівським, бережанським, бучацьким, чортківським, копичинським, підгаєцьким, перемішанським, скалатським, тернопільським, тербовельським, заліщицьким, збараським, зборівським і золочівським; 4 га в усіх інших повітах тернопільського воєводства.

СТАНІСЛАВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

На просторі станиславівського воєводства величина самостійних господарств сягає 3 га в повітах: городенським, коломийським, рогатин-

ським і снітинським; 3 і пів га в повітах: станиславівським, стрийським, товмачським і жидачівським; 4 га в калуським повіті; 5 га в повітах: долинським, косівським і надвірнянським.

ЛЬВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

На просторі львівського воєводства величина самостійних господарств сягає 3 га в повітах: ярославським, короснянським, львівським, ланцутським, переворським і рясівським; 4 га в повітах: бобрецьким, дрогобичьким, городецьким, мостиським, піським, перемиським, рудецьким і сокальським; 5 га в повітах: березівським,

Всі ті, що влаштовують просфори, театральні вистави, концерти, забави та інші імпрези, нехай пам'ятають, що місяць січень — це місяць Рідної Школи і тому увесь дохід з таких імпрез пересилайте до Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46.

ГЛІТОН КЛІВЕР.

Через негатив.

Таку саму раду давав Ірисі той П опікун морального дня, коли вона зі своїм клопотом приїхала до нього залізницею. Але вже хіба час планати того панка ближче. То був давній знайомий Ірисі, чоловік уже жонатий і то жонатий з П приятелькою, багато старшою від неї, завдяки їй Іриса з ним познайомилася. Відтак той пан зробив недавно якусь таку похибку, яка дуже не подобалася його жінці і жінка скаржилася на нього перед усіми знайомими і в тій газеті аґадувалося недвозначно і про Ірису. З того всього вийшла дуже неприємна історія і повстало питання: з ким властиво був той пан жонатий? З Ірисою чи з П приятелькою?

Все те, розуміється, було безпідставне і таке підозріння, та коли жінки візьмуть кого на язик, то нема рятунку. Жінка з пересердя попустила чоловіка, а коли Іриса старалася їх помирити, довідалася, що то вона, Іриса, була причиною розводу. Дійшло до того, що Іриса постановила розмовитися з Джофером Вайзом і тієї для неї такій фатальній справі. Вона це зробила і під час переходу вулицею, натрапила на пожежу. Решту вже знаємо.

Більше як тиждень часу пройшло спокійно. Аж зараз все відкривається. Хтось догалив їх разом і бачка, як Джофрей провадив Ірису за руку при переході через мости, що обслуговували пожежну команду і ця вістка дійшла до відома Берилі. Берилі написав до Ірисі рішучу нотку з тієї сараї, а Іриса так тим обурилася, що рішила поїхати з тою ноткою до Джофрея. Джофрей висміяв нотку і заявив, що ціла сараї та тож абсурд! Тоді-то паничем звернула

5) Іриса увагу на газету, що лежала розгорнена на столику.

— Ага, сказала Джофрей, — я власне збирався вам це показати. Тут є світлина тої пожежі, що ми бачили того дня. Я дуже побувавася, що і ми обоє будемо там висвітлені, але, на щастя, нас там нема. Принаймні я нікого з нас там не найшов. Ану, перегляньте ще самі докладніше.

Іриса стала приглядатися світлині.

По хвилині бачив Джофрей, що вона таки добре приглядається. Зір П не сховався з тої білої плями на світлині і з постаті чоловіка, що коло плями.

— Нас тут нема, правда? Чи може ви відшукали нас серед юрби?

— Вас тут нема... а мене — мене вирізали! Мовчанка. Джофрей приступив ближче і став приглядатися світлині понад Ірисині плечі.

— Нас тоді юрба розділила, — виснювала. — Коли дах з грукотом валився, я дуже зжачнулася і в страшеннім перелику чогось зловила і думала, що ханаю вашу руку. А то була рука другого. Тоді я вам про це не говорила, та тепер ця обставина може нас оборонити перед безпідставним підозрінням. В тій хвилині піду до тої фірми і кажу собі показати вільне місце на світлині. Це для нас дуже щасливий випадок, що я держу за руку когось другого, а не вас і пішло цю цілу світлину Берилі і напишу йому як відповів на його нотку, що спіткався з вами цим разом дуже пощасливіся. Він потребує показати цю світлину їй і це П вирішує від усіх безпідставних підозрін і задрощів.

Якої пів години пізніше телефонує знов Артур до Роя.

— В тій хвилині приходи, бо мені тебе треба!

— Овва, не здуриш мене цим разом! Якщо прийшла якась дівчина, то збудь її чимнебудь і дай мені чистий спокій!

— Алеж раджу тобі поважно, приходи зараз сам! — відповів Артур.

— Ого, а це що таке? Невже ти віднайшов вирізок світлин?

— Не світлина, а первозір знайшовся!

І так в конторі Артура знов з'явився Рой з неймовірною скорістю. Іриса вже раніше тут була. Іриса у власній особі! Та сама, солодка, чудова дівчина! Рой не був годин і слова промовити з захоплення. Він тільки міг усміхатися і він усміхався. Побожно він поглянув зором своїм П капелюшок, П футро, П суконку, П коштовні панчішки і черевники, що самі запрошували до огляду. Відтак вернув зором назад до П губ і коротенького та гострого носика. Їхні очі стрінулися.

Артур приглядався сцені як добросердний режисер. Він представив:

— Ця пані приходить за своєю премією! — сказав діловито.

Відтак промовила Іриса. Голос її був для Роя об'явленням, був музикою слів. Вона сказала: Не так краще за премією я прийшла, а більше за частиною світлин. Вона має мені статті у пригоді. Я хочу нею доказати, де я була тоді і з ким я там була.

Рой замислюється.

— Я вас не надіслася тут застати, — сказала до нього Іриса. — З якої речі ви хотіли мене відшукати?

— Я просто хотів лиш довідатися хто ви — відповів Рой спокійно. — Ох, який я радий, що ви прийшли!

(Докінчення буде).

Права, були часи, коли здавалося, що і по сирому запомогу емігрантам з колишньої Родины припинять. В урядових колах проектували, що всі наші емігранти будуть переведені до каторги чесько-словацьких утікачів. Заходила інформатка, що наша еміграція, як цілість, перестане існувати у ЧСР. Але тут безперечно веліку роллю відіграв Контактний Комітет українських організацій у Ч. С. Р. Контактний Комітет — це властиво той центр, у склад якого входять найповажніші, найактивніші наші культурно-громадські установи в числі 35, і який сьогодні репрезентує у Празі наше організаційне життя перед урядовими установами й християнськими і чужинськими організаціями. Отож, завдяки кількомісячній праці Контактного Комітету осигнено те, що з правого і матеріального боку положення нашої еміграції в республіці залишилося майже без змін.

Контактний Комітет увійшов у тісний зв'язок з такими установами, як Чесько-словацький Червоний Хрест, Офіс Нансена та ін. Внаслідок цього майже в останній хвилині вдалося вирва-

ти з тяжкою бідою кілька тисяч корон, які коал. Офіс Нансенів був призначив як запомоги для московської еміграції.

Крім цього Контактний Комітет, сам чи через організації, які входять у його склад, інтервеніє та допомагає, чим може, нашим людям і персонально час до часу він скликає з інформативною метою загальні сходини, влаштовує концерти, сьята й ін. Коротко, наша еміграція у Празі нарешті зуміла об'єднатися і як бачимо, це об'єднання вийшло їй тільки на користь.

—ук.

22. СІЧНЯ У ПРАЗІ.

Контактний Комітет Українських Організацій у Чехо-Словацькій влаштує свято 20-ліття об'єднання українських земель. В суботу 21. січня, напередодні свята, в 17-й годині у геологічному інституті відбудуться святкові сходини пражської колонії. В неділю 22. січня в 10-й годині в чеській православній церкві відправлять Службу Божу в наміренні українського народу. Під час свята переведуть збірку на Музей Визвольної Боротьби України у Празі.

ВИБАГЛИВІ БАЛЕВІ СУКНІ

Поручає
фірма

„VOGUE“ передша Брати Штавер
Л Ї В І В, пл. Марійська — 67

Нові обмеження в обороті селянських господарств.

На основі ст. 5 уст. 2 закону з 14. квітня 1937 про обмеження обороту нерухомостями в парцеляції міністерство хліборобства і рілних реформ видало розпорядок (Д. З. ч. 3, поз. 9), що устійнює величину самостійних господарств на просторі воевідств: тернопільського, станиславівського, львівського і краківського.

ТЕРНОПІЛЬСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Отже розпорядок постановляє, що величина самостійних хліборобських господарств сягає 3 га на просторі тернопільського воевідства в повітах: борщівським, бережанським, бучацьким, чернівецьким, копичинським, підгаєцьким, перемиським, скалатським, тернопільським, теребовльським, заліщицьким, збараським, зборівським і золочівським; 4 га в усіх інших повітах тернопільського воевідства.

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

На просторі станиславівського воевідства величина самостійних господарств сягає 3 га в повітах: городенським, коломиїським, рогатин-

ським і снітинським; 3 і пів га в повітах: станиславівським, стрийським, товмачським і жидачівським; 4 га в калуським повіті; 5 га в повітах: долинським, косівським і надвірнянським.

ЛЬВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

На просторі львівського воевідства величина самостійних господарств сягає 3 га в повітах: ярославським, короснянським, львівським, лацутським, переворським і ряшівським; 4 га в повітах: бобрєцьким, дрогобичьким, городечьким, мостиським, ніським, перемиським, рудецьким і сокальським; 5 га в повітах: березівським,

Всі ті, що влаштовують просфори, театральні вистави, концерти, забави та інші імпрези, нехай пам'ятають, що місяць січень — це місяць Рідної Школи і тому весь дохід з таких імпрез пересилайте до Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46.

ГЛІТОН КЛІВЕР.

Через негатив.

Тому саму раду давав Ірисі той П опікуваторського дня, коли вона зі своїм клопотом приїхала до нього залізницею. Але вже хіба час пам'ятати того панка ближче. То був давній знайомий Ірисі, чоловік уже жонатий і то жонатий з П приятелькою, багато старшою від неї, завдяки їй Іриса з ним познайомилася. Відтак той пан зробив недавно якусь таку похибку, яка дуже не подобалася його жінці і жінка скаржилася на нього перед усіма знайомими і в тій справі вгадувалося недвозначно і про Ірису. З того всього вийшла дуже неприємна історія і повстало питання: а ким властиво був той пан жонатий? З Ірисою чи з П приятелькою?

Все те, розуміється, було безпідставне і дуже підозріле, та коли жінки візьмуть кого на ніжки, то нема рятунку. Жінка з пересердя пошукала чоловіка, а коли Іриса старалася їх примирити, довідалася, що то вона. Іриса, була пречистою розводу. Дішло до того, що Іриса поставила розмовитися з Джофером Вайлом і тільки для неї такий фатальний справі. Вона це зробила і під час переходу вулицею, натрапила на пошук. Решту вже знаємо.

Вільше як тиждень часу пройшло спокійно. Як іранувалося відкривається. Хтось догналив їх разом і бачи, як Джофрей провадив Ірису за руку при переході через килими, що обслуговували пожежну службу і ці вістка дійшла до відома Берала. Берал написав до Ірисі рішучу листа в тій справі, а Іриса так тим обурилася, що навіть поїхати з тою ноткою до Джофрея. Джофрей мавши анку і завива, що ціла справа то єдине абсурд! Тоді-то приїхав до неї

Іриса увагу на газету, що лежала розгорнена на століку.

— Ага, сказав Джофрей, — я власне збирався вам це показати. Тут є світлина тої пожежі, що ми П бачили того дня. Я дуже полюбивався, що і ми обоє будемо там висвітлені, але, на щастя, нас там нема. Принаймні я нікого з нас там не найшов. Ану, перегляньте ще самі докладніше.

Іриса стала приглядатися світлині.

По хвилині бачив Джофрей, що вона таки добре приглядається. Зір П не скотив з тої білої плями на світлині і з постати чоловіка, що коло плями.

— Нас тут нема, правда? Чи може ви відшукати нас серед юрби?

— Вас тут нема... а мене — мене вирізали!

Мовчанка. Джофрей приступив ближче і став приглядатися світлині понад Ірисині плечі.

— Нас тоді юрба розділила, — вяснішала.

— Коли дах з гриюкотом залізся, я дуже змахнулася і в страшеннім переляку чогось зловила і думала, що хапаю вашу руку. А то була рука другого. Тоді я вам про це не говорила, та тепер ця обставина може нас оборонити перед безпідставним підозрінням. В тій хвилині піду до тої фірми і кажу собі показати вільне місце на світлині. Це для нас дуже щасливий припадок, що я в держу за руку когось другого, а не вас і пішла цю цілу світлинку Бризеї і напишу йому як відповідь на його нотку, що співкарськи вилзили цим разом дуже пошкодилися. Він потребує показати цю світлинку і не П аналізує ці усяких безпідставних підозріння і загрози.

Якої пів години пініше телефонує знов Артур до Роя.

— В тій хвилині приходи, бо мені тебе треба!

— Овва, не здурив мене цим разом! Якщо прийшла якась дівчина, то збудь П чимнебудь і дай мені чистий спокій!

— Алеж раджу тобі поважно, приходи зараз самі! — відповів Артур.

— Ого, а це що таке? Невже ти віднайшов вирізок-світлинку?

— Не світлина, а первоваір знайшовся!

І так в конторі Артура знов з'явився Рой з неймовірною скорістю. Іриса вже раніше тут була. Іриса у власній особі! Та сама, солодка, чудова дівчина! Рой не був годин і слова промовити з захоплення. Він тільки міг усміхатися і він усміхався. Побожно він поглянув зором своїм П капелюшок, П футро, П суконку, П коштівні панчішки і черевники, що самі запрошували до оглядин. Відтак вернув зором назад до П губ і коротенького та гострого носика. Їхні очі стрінулися.

Артур приглядався сцені як добросердний режисер. Він представляє:

— Ця пані приходить за своєю премією! — сказав діловито.

Відтак промовила Іриса. Голос П був для Роя обнадійливим, був музикою слів. Вона сказала: Не так кочне за премією я прийшла, а більше за частинною світлинку. Вона має мені стати у пригоді. Я хочу нею показати, де я була тоді і з ким я там була.

Рой заметушився.

— Я вас не надіялася тут застати, — сказала до нього Іриса. — З якої речі ви хотіли мене відшукати?

— Я просто хотів лиш довідатися хто ви — відповів Рой спокійно. — Ох, який я радий, що ви приїхали!

(Доказання буде).

господарства придбанням наділів зі сусідської парцелий вже по вході в життя згаданого закону, себто від 14. травня 1937. р. Його постанови з обмеженнями не будуть набуті відносно тих до тих селян, які відкупили вже давніше землю від польовісців, а не безпосередньо з парцелий. Висхідні обмеження мусять бути вписані в гіпотечних книгах, що дуже легко зробити, бо до цього закон вимагає лише внеску владі (староства), щоб обов'язували власників самостійних господарств.

Отже над згаданими самостійними господарствами, що походять з парцелий, повисла мережа несподіваності, проти якої не можна би відносити ніяких застережень, якби урухомлено довгочасні кредити на родинні сплати, якби вже переведено основну реформу спадщинного закону, призначено полтківні привілеї, переведено основні мезорайї та комасції. А поки що цього нема.

м-р М. Х.

Сконтролюймо себе!

Кожне звання вимагає відповідної підготовки. Школа, термін, курси, практика, іспити — це ті різноманітні форми підготовки людини до виконання її життєвих обов'язків, що їх кожний — хоче, чи не хоче — мусить перейти.

Проте залишилася ще одна ділянка, ще одне звання, в якому ніхто від його адентів, ніякої підготовки ані іспитів не вимагає. Не думаймо, що це якась маловажна ділянка. Теоретично всі погоджуються з упертим твердженням, що це справа одна з найважливіших, основних і найтрудніших. Це виховання дітей і молоді.

Хто хоче займатися годівлею голубів, чи кріликів, то перш за все прочитає одну-дві книжки, що дасть йому вказівки, як це робити. А чи багато таких, що маючи діти, вважають за потрібне придбати собі до їх виховання яку-такую теоретичну підготовку? А хіба згодні всі, що людина — більш скомпліковане Боже створіння, як крілик.

Та це порівняння з кріликом насуває ще одну думку. Часто стрічаємося з висказом „пробний крілик“. Це те нещасне створіння, що на його для наукових цілей експериментують природники та лікарі. Чи таким „пробним кріликом“ не стають дуже часто наші діти в часах бурхливого змагання й боротьби між усіма педагогічними методами й системами на терені шкіл і виховних інституцій?

А дитина не крілик!

Кожна окрема одиниця — це окремий світ, це не тільки фізичний, але й духовний пераєв невідчуженої вартості, на якому експериментувати не вільно!

Не слід цього останнього звертати розуміти хибно. Це не значить, що в ділянці виховання треба зрештеші всякого поступу й уперто триматися старих, пережитих або зовсім лихих метод. Методи можуть і мусять змінюватися: засоби до досягнення цілей мусять бути різні, але попри те в ще олівні принципи і правила, яких нікому без шкоди для душі дитини порушити не вільно.

Серед хаосу сучасних педагогічних систем, в якому навіть досвідкому педагогові не легко орієнтуватися, виявився перед кількома роками відома євangelіка про виховання наші Північ. що пригадає саме ті вічні принципи, про які творці „нових“ шкіл так часто забувають або їх легковажать.

Щоб уможливити всім, що займаються практично вихованням дітей і молоді, себто в першу чергу батькам і вчителям пізнати основні християнського виховання, узагальне Ген. Інститут Католицької Ації в цьому році вже другу серію викладів, в яких представити зисують найважливіші питання згадані з виховними справами.

Всіх викладів буде цього року 14. Вони відбуватимуться кожної неділі й четверга від 21. I. до 15. II. п. р. в год. 18-19 у залі „Харківської Бесіди“, вул. Рутівського 22. I. Вступ на виклади за добровільними датками, отже ніхто не може сказати, що це їм дозволяти собі на те, щоб вислухати цей курс.

Нехай раз батьки й матері з більшою увагою подумують про виховання своїх дітей, як про головну кріпівку і вчителі скористають з нагоди зрозуміти, чи молоді в їх руках не є пробним кріликом!

Сконтролюймо себе, щоб з чистою совістю відповісти собі на питання, чи добре виконуємо свій обов'язок супроти дорученої нашої опіки дитини.

Щиро'ть наш часопис!

Літературна нагорода за 1938 рік.

КОМУНКАТ ЖЮРІ Й РАДИ Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ ІМ. І. ФРАНКА.

Члени журі, вибрані Радою Товариства Письменників і Журналістів ім. І. Франка для призначення трьох літературних нагород за найкращі твори, видані у 1938. р., на своїх засіданнях 17. і 19. січня 1939. р. порішили одногосно не дати цього року першої нагороди нікому, другою відзначити Дарію Ярославську за її повість „Полин під ногами“, і третьою Івана Колоса за збірку поезій „Моє діти“.

Крім цього одногосно рішило журі призначити дві збірки Євгенія Гораліського „Сновидіння“ і „Вітер над полями“, збірку Ростислава Кедрі „Піштий неліх“ та Івана Керницького „Мій світ“.

Василь Шурат — голова, Микола Матвій Мельник, Євген Ю. Пеленський, Володимир Радзівеліч, Михайло Рудницький — члени.

Рада Товариства Письменників і Журналістів ім. І. Франка на засіданні 20. I. п. р. призначила до відомої постанови журі та рішила згідно з проголошенням правильником виплатити призначені грошові премії.

Львів, 20. I. 1939.

За Раду Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка:

Р. Купчинський,
голова.В. Софронів-Левинський,
літературний референт.

Збіжєвий монопол' у Польщі.

Становище Комісії Аграрної Політики Львівської Хліборобської Палати.

У Львівській Хліборобській Палаті відбулося під проводом проф. д-ра Францішка Буяка засідання Комісії Аграрної Політики, скайкене для обговорення справ збіжєвої політики та вислідів дотеперішніх заходів державної господарської політики, щоб підняти і втримати ціни хліборобських продуктів на рівні поплатності хліборобської продукції.

Після реферату кс. Панаса і дискусії, в якій забирали слово: Остап Луцький, проф. Грабський і Закліка, комісія прийняла таку ухвалу:

„Львівська Хліборобська Палата поробить заходи в Союзі Хліборобських Палат та органі-

зацій як теж у компетентних державних чиників, щоб створити на просторі цілої Польши збіжєву спілку спертую на хліборобських організаціях, суспільних і фахово-торговельних, змала би виключне право купувати і продавати збіжжя, щоб таким чином забезпечити поплатність хліборобської продукції і стабілізацію цін хліборобських продуктів у незалежності їх від вагань на закордонних ринках.“

Прикладаючи до цієї справи велику увагу Комісія Аграрної Політики створила спеціальну підкомісію, що має далі вести цю акцію.

Що таке мільон?

Склад журі великого льотерійного конкурсу.

Конкурс на відповідь на питання: „Що таке мільон?“ викликав велике зацікавлення в широких колах наших читачів.

Журі конкурсу буде складатися з 5-ох осіб, а саме:

1. Ред. Вітольд Гелжницький, б. голова Синдикату Журналістів,
2. Тадей Доленга-Мостович, відомий письменник.
3. Проф. Тадей Сержутовський, відомий математик.
4. Д-р Генрик Фрідріх, асист. катедри поліоністики на У. Я. К.
5. Делегат Льотерійного Монополю.

Тому наші читачі мають час над цим призам думатися, що це таке мільон. Приклад до цього, що тепер мають настрій передмісний добу, бо таємниця мільона, на розкритті якої IV-ої класи 43. Льотерії, відбуватиметься вже 24. II. 4.

Як відомо відповіді (в межах 25 слів) приймати пересилати або п. в. Льотерії (Варшава, Дел. 50), або доручити котрійсьбудь колекції Льотерійного Монополю до 5. лютого п. р. На перті дописати: „Льотерійний конкурс“.

Нагороди:

I.	—	1000 злот.
II.	—	500 злот.
III.	—	300 злот.
IV.	—	200 злот.
V.—XV	—	по 100 злот.

Будуть виплачені негайно після закінчення конкурсу, до дня 18. лютого п. р., себто за 8 днів перед початком тиражів 43. Державної Льотерії.

Літературна сторінка.

Замало кандидатів до літературної нагороди.

У хвилині, коли віддаємо цю сторінку до друку — нічого ще не знаємо про висаїд літературного конкурсу „Т-ва письменників і журналістів“ за 1938 р.

Все-ж знаємо, що кандидатів до літературної нагороди було мало. Може і не кандидатів, а творів. Новель і повістей, як кіт наплакав; кілька збірок поезій; а яких деякі збірки, як-би випадково вийшли в останній хвилині. Наші вості рішуче переборюють у переконанні, що в поезії рішає якість, не кількість. Хто не має артистичної мислі бодай дати книжку, а не „збірку“.

Прочитав читач може пригадати собі, що в останніх тижнях бачив статті з оглядами „літературного руху“ за минулий рік. Факт, що автор таких статей могли зробити огляд усіх творів за один рік (і не втратили багато часу, щоб з ними ознайомитись) мусів звернути увагу кожного читача. Уважливіші читачі могли теж догадатись, що в цей огляд входили і популярні речі, навіть чисто публіцистичні.

У нас досі нема ясно проведеної межі між книжками популярними, а похвальною метою, призначеними для загалу і справді літературними. Інтелігенція, що стежить за літературою, відрізняє їх добре, бо знає, які з них не для неї, — які добрі на село, для молоді, для пропаганди

чи практичного вжитку. Та автори і видавці часто недоцінюють інтелігентних читачів; вони вірять, що можуть рахувати саме на інтелігенцію як на своїх читачів, коли пишуть „для всіх“, без великого умового зусилля, а більше з добрим наміром виховувати, навчати і повторяти відомі правди. Журналісти не раз беручи на увагу суспільно-виховний гарний вплив деяких книжок роблять їм рекламу для загального добра, свідомо промонітуючи факт, що самі таких книжок не вважають за літературні твори, ані не беруть їх як лектуру для себе.

У розмовах не раз ми вже чули фразу, що зріст зацікавлення пресою відтягнув багатьох інтелігентів від книжки, яку вони тепер заступають газетою. Хто-ж більше як не денникирі повинні тішитись таким явищем? А проте ті між ними, що цінують літературну творчість і відрізняють вартість своїх статей від поезій, драм чи повістей — напевне не тішаться. З газет не залишається для будуччини народу не більш як з наших приватних листів або щоденних розмов. Може і більше, а все-ж газета нікому не заступає письменства.

Навіть інтелігентні журналісти закохані у своїй праці та професії, не можуть обійтись без постійних взаємин з літературою, коли хочуть умово та духово розвиватись.

Історична повість з чудами.

Антін Чекмановський: „Віки плинуть над Києвом“. В-во „Батьківщина“, Львів 1938, ст. 208.

Ця книжка складається з восьми оповідань, в історичному та зв'язаних спільним мотивом: механічною мандрівкою чудодійної перли, що вилетіла від слюзи св. Софії. Оповідання починаються нападом татар на Київ у XIII ст. і кінчаються картиною сучасного совітського колективістського господарства складеного із кількох сіл. Автор вибирає різні моменти рідної історії по молоді, зупинючись залюбки на побутових картинах. Є тут війна, гайдамацька різня, спокій життя на далекому хуторі, революція і дві великі постаті Бенвенути Челіні та Марко Поло.

Кожне з цих оповідань має інші постаті в якому середовищі і якусь завязку, що зацікавила нас. А проте автор не силкується змалювати ніяких подій, згідно з їх завязкою так, як вони би цього їх розвиток за якимсь історичним процесом уже нам відомим чи за його власною постичною уявою. Скрізь у хвилині, коли хочемо знайти відповідь на питання: до чого прямує історія, якої слухаємо — з'являється чудодійна перла, оправлена в перстень. Хто бачив фільму Саша Гітрі „Перли переставати бути перлами“, знає, тільки пригод і несподіванок можна зосередити довкола одної дорожничної дробинки, коли за нею люди шукають як за таємницею. Ще раніше „Тисяча й одна ніч“ змалювала нам тисячу таких історій.

В оповіданнях А. Чекмановського нема ні тієї поезії ні таємничості, що стримує чи-

тачеві віддих із цікавості. Дуже реальні побутові подробиці, поодинокі історичні події чи чисто реалістичний оповідний тон заморожує нашу фантазію. Неодна сцена і сторінка написана з розмахом та ерудицією, але наша думка занадто часто шукає зв'язку між змалюваною подією і чудодійним впливом перли. Можна повірити, що деякі предмети в історії були зв'язані з небувалими подіями. А проте коли письменник хоче цим подіям надати небувале освітлення, мусить сам передовсім вірити, що чудо було чудом або незвичайний збіг обставин — символом якоїсь таємничої сили.

Маємо враження, що А. Чекмановський не має цього переконання; його перла по'являється в різних історичних моментах зовсім механічно; це ані символ вищої сили ані символ якоїсь глибокої правди про таємницю людського життя. Це основна психологічна помилка книжки, яку автор хотів поглибити містичним забарвленням, не ясувавши собі власного становища до провідної нитки всіх оповідань.

Усе-ж треба признати сміливість задуму і похвальну спробу втягнути між діями особи рідної історії такі цікаві постаті як Челіні та Марко Поло, дарма, що вони не мають пригнаного їм чару величини.

Повість має всі дані на повість для молоді і жаль, що автор не написав її свідомо з такою метою.

Молодий закарпатський поет.

Іван Колос: „Молоді мої дні“. Поезії. Ужгород 1938. Ст. 62. В-во Ю. Тищенко.

Ен донедавна на збірці закарпатських поетів ми дивились вибічним оком старших, бачили, що відійшли від гріхів молодості. Та ось, коли в останнього часу здивує нас ще одна збірка поетів. Ви не повірили б, що серед цих поетів є такі, як поети мали право називатись „молоді“. Це право ми завоювали собі завдяки їм. Тепер з'являється така збірка, як „Молоді мої дні“ Івана Колоса — дебютанта. У ній закарпатський поет відразу з'являється на рівень чистої літературної мови наших закарпатських братів. Це не один доказ, що літературна мова з'являється у творчості письменників глазує со-

бі з кордонів і часу; кожний молодий письменник може засвоїти собі її навіть коли він живе сам на пустині. Ось кілька зразків зі збірки Івана Колоса:

За дном хмаришай днів, як та вода, спливає
І безперестань лам на плечі налетівають.
Прожиті дні я роки. Минає так життя,
Як сірі журавлі, яких а вірші летять.

Чи все, що ти робив, бою жести і бою фальшу?
Тож, коли ще є час, будь мужем ти надальше.
Бо нашім всім діям судить закон такий:
І тільки тільки чини днів мушкетерських.

Поет не має великої скали мотивів, настроїв, тем, його світ обмежений майже до одного краєвиду і до одної провідної думки — верховини і гонимих, вісний інав, плесо Тиси і гарячий

КОЖНА ІНТЕЛІГЕНТНА ЖІНКА
ПЕРЕДПЛАЧУЄ ЖУРНАЛ

„ЖІНКА“

БОГАТИЙ ЗМІСТ,
МИСТЕЦЬКІ ІЛЮСТРАЦІЇ.

На бажання висилаємо показове число.
Адреса: ЛЬВІВ — СИКСТУСЬКА 46.

час, що кличе до діла. Ще раз мотив весни, що минає ще раз весна надії та свободи.

Прийшла весна і обрала в своїй квітці,
Траву я віном грушів.
І сонце екзотичне та й сонно, вночі сіє,
Давенить весняний світ.

Або в іншому місці:

Запущені Карпати весняно.
Розбігаючись з вітром учнів.
І розсміяний сміхотомі рамок
Соні грушів парадних в соні.

Ніхто не здивується, коли найде у цій збірці ще деякі залишки нелітературної мови як „многі“, „у шумові“ (зам. шумі), „розтерзане“ (рос.) життя (зам. розшматоване), „товпи“ (зам. юрба) і низку прозаїчних висловів чи переспіваних мелодій. Над усім цим панує ясність, простота, молодечий порив. Уся збірка тішить нас передовсім як суспільний і поетичний прояв. м. р.

Літературна хроніка.

НАГОРОДА ПОЛЬСЬКОЇ АКАДЕМІЇ ЛІТЕРАТУРИ
ДЛЯ МОЛОДИХ

признала цього року Анджеюскаму як повість „Лад серця“, про яку ми писали на цій сторінці. Другим кандидатом на нагороду був львівський Т. Паріцький зі своєю історичною повістю „Асція, останній римлянин“.

ВИНО ПОЕТА І СУКНІ ЙОГО ЖІНКИ.

Якись д-р Врунері вибрав собі веселу тему до своєї „літературної“ оповіді: вібрає 800 домашніх речей Віктора Гюґо та його жінки на 16 років їх подружжя і на підставі їх змалював нам одну рису їх адачі — надмірну опидніть, яку деякі вважають окупарством. В цій оповіді довідуюсь, що у 1832 р. В. Гюґо платив за мешкання своїй родині 375 фр. чотиріччя і мешкав там для опидності 16 років. З його рахунків видно, що коли краєць приніс йому убрания за 247 фр., тоді поет виторгував 7 фр. Льона в його домі (а він міг довести собі на льонаві) не доставляв джарі, ані нового убрания, а носили завіски анжонської опиді убрания поета. Як коханий француз В. Гюґо шовив пив вино, яке у Франції не до обіду і вечері пили до масти служби. Родині В. Гюґо вистачало тільки 25 пляшок вина — червоного буркуння, тьмого тьмю мусіло бути лизайдоване, 28 сот. пляшки. Тьмю тоді, коли приходили гоґі, купували вино за потрібну ціну, а для своїх приятелів ставив поет шампаня по 3 франки! Жінка В. Гюґо купувала свої опидри у маленькій крамничці: мило за 30 сот., оґілок до волосся і крейду до мальовання ует по 30 сот., а до франкіра ходила тощо 30 разів на рік. Занятій молодий рачок платив по 1 фр. 50 сот., а анжійські по 2 фр. на річку оґілок. З крамничкою торгувалась за коханий франк, як не і інші роблять багаті пані, що одною рукою витрачають ленто 20 зол, а другою отримують 30 сот. коли їх треба дати на послугу опидності чи келіверові. З цих цих рахунків виходить дуже відомо річ, що можна бути великим поетом в великому уяві та могутнім темтараканом, а при цьому мати опидні риси а усім іншим громадизаці. Цей роман була скінчена всім французам велика опидність.

КОНКУРС ТУРИСТИЧНОГО ТОВАРИСТВА.

Французький туристичний клуб має намір розкрити конкурс серед своїх членів п. а. „Франція та французька історія у 80 повістей“, щоб читачі вибачили найкращі 20 повістей, що змалюють різні та стони Франції і 10 франк. експонів. Цей вибір має торкатись не повістей, що спеціально відтворили, а тільки тих, які мають поодинокі провідні, а тільки літературні твори уже відомі письменників, які поруч змалювали конфлікти, проблеми і тьмю рачок так як тьмю жуть частину Франції. Візнає, що Маркел відтворив бордоську провідність, Верно савоїську, Жюль провансальську, Жироу альпійську, Шамонь савоїську і т. д.

[illegible]

Смерть визначного славянознавця.

ПРОФ. Д-Р МІЛОШ ВАЙНГАРТ.
(Від власного кореспондента).

Прага, 13. січня 1939.

По такій утраті, що її завдала чеська література із смертю Карла Чапека, чеська культура мусить записати до свого щоденника нову велику втрату — смерть Мілоша Вайнгарта, значаючого професора порівняльного славянського мовознавства та старої церковно-славянської мови Карлового університету у Празі. Коли з Чапекем чеська література втратила великого письменника й мислителя, то з Вайнгартом чеська наука, особливо славістика, втратила не тільки видатного вченого, але й першорядного організатора, що покликав до життя й на цілу низку важливих наукових установ, які з його смертю або розвиватимуться повільнішим темпом або зовсім припиняться.

Як і Чапек, народився Вайнгарт р. 1890, отже стояв шойно в 49-ому році життя. Вже як студент празького чеського університету привернув на себе увагу працями з історії старославянської мови („До нинішнього стану дослідів старослав. мови“, 1912) та з історії болгарського богословства („Початки богословства, першого реформаційного руху серед славян“, 1913). За ними пішли праці: „Болгари і Царгород перед тисячеліттям“ (1915), „Про словник чеської мови“ (1916), „Розвиток чеської мови“ (1918), „Огляд болгарського письменства“ (1919), „Прага в поезії Ярослава Врхліцького“ (1917), „Бар-Кохба“ Врхліцького (1920).

Покликаний на звичайного професора новоствореного університету Коменського у Братиславі, він поширив свої студії на словацьку мову й на взаємини відносин між нею та чеською мовою, згодом і на інші славянські мови. Головними працями з цих ділянок були: „Про чехословацькі взаємини“ (1921), „Ідейне тло творів Чамбела“ (1922), „Невідомі поезії Чамбела“ (1922), „Про славянську єдність“ (1922), „Про суть славянської філології“ (1924), „Сто книг славістиків“ (1924). До цієї доби належать також дві монументальні праці: „Византийські джерела в церковно-славянському письменстві“ (2 томи, 1922—23) і „Добровський Інституційне“ (2 томи, 1923, 1925). В останньому творі він ближче підійшов і до старо-української літератури, з якої особливо виділив Мелетія Смотрицького та його граматику як вихідні точки для праці Добровського.

Від кінця 1926. року Вайнгарт вів у Карловім університеті в Празі семінар старо-славянської мови і славянського мовознавства та лінгвістичний відділ просемінара славянської філології. За цих 12 років він порушує всі без винятку актуальні питання славянської філології та лінгвістики. Для прикладу наведемо: „Мануаль Григорія Куйбіди“ (1926), „Славянська взаємність“ (1926), „Політичні й соціальні елементи в старшій історії славянських літературних мов“ (1928), „Славянська філологія в чехословацькому письменстві“ (1931), „Висока культура чеської мови“ (1932), „Нинішній стан дослідів над церковно-слав. мовою й літературою“ (1934), „Перша чесько-церковно-слав. легенда про св. Вацлава“ (1934), „Магаракове славянство та слав. філологія“ (1935), „Підручник старославянської мови“ (2 томи, 1937—38) з додатком особливого тому текстів.

Коли в останньому десятилітті Прага стала світовим осередком славянських студій, то не тільки у першій мірі завдяки організаційному хистові та кваліфікації праці Вайнгарта.

Перед історією чеської мови Вайнгарт заслужив головним тим, що вказав на її далеко старіше походження, ніж досі вважали, і навіязав її безпосередньо до епохи церковно-славянської та византийської. У своїх загальних сла-

Майна
моїго
чару

В українському
ПУДРІ

вянських концепціях він був уніоністом і волів бачити більші одиниці комплекси, нпр. чехословацький або східно-славянський, проте — це не заважало йому шанувати і протилежні змагання, нпр. словацькі чи українські. В українській справі Вайнгарт теоретично займав становище більш-менш „неділимим“, але у своїх семінарі, у своїх публікаціях та в своїм „Товаристві славянських мовних студій“ він раз-у-раз викладав справу також з українського становища і давав слово також прихильникам української окремішності. Як професор і дуже впливовий людина в університетських справах, він, правда, давав дорогу „своїм“ і не допускав до

університетських позицій „чужих“, але це вже була одна з його улюблених засад, що „чужі“ все можуть зробити самі“ й чужих учителів не потребують. Часом і великі люди мають малі слабощі.

Чеська славістика довго відчуватиме цю втрату, м. ін. ще й тому, що Вайнгарт був людиною світовою, він чудово говорив по французьки та по німецьки, мав першорядні міжнародні зв'язки і неабиякий дипломатичний хист. Серед українців, що студіювали останніми роками у Празі, певно також знайдуться його учні, які приймуть вістку про його смерть із щирим жалем.

М. Г.

По десяти днях.

Перших десять днів тижня четвертої класи обраної Класової Лиги привели багате життя — багато великих виграшів.

Між ними тільки місце займає виграш 100.000 золотих, яка вилала на число 7.654 в одній варшавській колотурі. Зпоміж власників подвійних „шток“ агадимо пп. Чайківську, Фрайтівку Уршайн і М. Вайштота, вісника.

Зпоміж виграшів по 75.000 зол., одна вилала в одній львівській колотурі на ч. 155.227, а друга в Лодзі на число 63.168.

Отже шалені власники цього числа:

Пан Е. Маер, провідальник, працював в одній фабриці в Лодзі — тепер прокулована. Потрібує безробіття, те-пер буде й багаче левше, коли дістанє 12.000 зол.

Пан Лео Шулиц, кваліфікований робітник, який працював постійно у фабриці Варшавської в Лодзі. Пан

Щульц дістанє теж виграш 12.000 зол. Тільки сама сума припала.

панові Ст. Вальчанські, провідальник одного паролічного го мотоза в Лодзі.

Третій виграш в сумі 75.000 зол. упала у варшавській колотурі на число 108.875. Зпоміж власників цього числа агадимо п. Івола Висоцького, шофера з Мажорітці Підляскайм, а теж

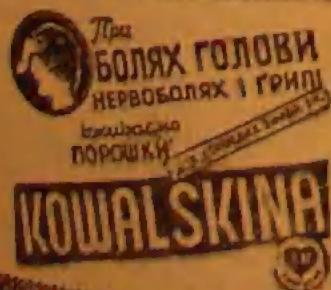

п. Леону Гольдберг, доктору вчителів, яка мешкає в районі у Варшаві.

По п'ятдесять тисяч золотих виграшів чинили в 1932 у Варшаві і 110.183 у Лодзі. Крім того було багато виграшів по 25.000, 20.000, 15.000, 10.000 і т. д. золотих.

Головна виграш, саме мільон золотих було випущено 24. п. м. в год. 8-18 рр. Тогодня було пораджено на війни польськимі радочесадальним.

— 9 —

Смерть визначного славянознавця.

ПРОФ. Д-Р МІЛОШ ВАЙНГАРТ.

(Від власного кореспондента).

Прага, 13. січня 1939.

По тяжкій втраті, що її завдала чеська література із смертю Карла Чапека, чеська культура мусить залюбки до свого щоденника нову велику втрату — смерть Мілоша Вайнгарта, знаменитого професора порівняльного славянського мовознавства та старої церковно-славянської мови Карлового університету у Празі. Коли з Чапекем чеська література втратила великого письменника й мислителя, то з Вайнгартом чеська наука, особливо славістика, втратила не тільки видатного вченого, але й першорядного організатора, що покликав до життя з нім цілу низку важливих наукових установ, які з його смертю або розвиватимуться повільнішим темпом або зовсім припиняться.

Як і Чапек, народився Вайнгарт р. 1890, проте стояв швидше в 49-ому році життя. Вже як студент празького чеського університету звернув на себе увагу працями з історії старославянської мови („До нинішнього стану дослідів старослав. мови“, 1912) та з історії болгарського богословства („Початки богословства, першого реформаційного руху серед славян“, 1913). За ними пішли праці: „Болгари і Царгород перед тисячеліттям“ (1915), „Про словник чеської мови“ (1916), „Розвиток чеської мови“ (1918), „Огляд болгарського письменства“ (1919), „Прага в поезії Ярослав Врхліцького“ (1917), „Бар-Кохба“ Врхліцького (1920).

Покликаний на звичайного професора новоствореного університету Коменського у Братиславі, він поширив свої студії на словарську науку й на взаємні відносини між нею та чеською мовою, згодом і на інші славянські мови. Головними працями з цих ділянок були: „Про чехословачку взаємність“ (1921), „Ідейне тло творів Чамбела“ (1922), „Невідомі поезії Чамбела“ (1922), „Про славянську єдність“ (1922), „Про суть славянської філології“ (1924), „Сто років славистових“ (1924). До цієї доби належать також дві монументальні праці: „Византийські зривки в церковно-славянському письменстві“ (3 томи, 1922—23) і „Добровського Інституційне“ (3 томи, 1923, 1926). В останньому творі наближе підійшов і до старо-української літератури, з якої особливо виділяв Мелетія Смотрицького та його граматику як вихідні точки для праці Добровського.

Від кінця 1926. року Вайнгарт віз у Карлов університеті в Празі семінар старо-славянської мови і славянського мовознавства та лінгвістичний відділ просемінара славянської філології. За цих 12 років він порушує всі без винятку актуальні питання славянської філології та лінгвістики. Для прикладу наведемо: „Міжвузівський Григорій Куябіді“ (1926), „Славянська взаємність“ (1926), „Політичні й соціальні елементи в старшій історії славянських літературних мов“ (1928), „Славянська філологія в чехословачському письменстві“ (1931), „Завоювання чеської мови“ (1932), „Нинішній стан дослідів над церковно-слав. мовою і літературою“ (1934), „Перша чесько-церковно-слав. легенда про св. Вацлава“ (1934), „Масові славянство та слав. філологія“ (1935), „Літературні старославянської мови“ (2 томи, 1937—38) з додатком особливого тому текстів.

Коли в останньому десятилітті Прага стала світовим осередком славянських студій, то не тільки у першій мірі завдяки організаційному досвіду та нестомній праці Вайнгарта.

Перед історією чеської мови Вайнгарт заступався головним тим, що вказав на її далеко старіше походження, ніж досі вважали, і навізав її безпосередньо до епохи церковно-славянської та византийської. У своїх загальних сла-

Тайна
моїого
чару

в українському
ПУДРІ

вянських концепціях він був уніоністом і волів бачити більші односторонні комплекси, нпр. чехо-словацький або східно-славянський, проте — це не заважало йому шанувати і протилежні змагання, нпр. словацькі чи українські. В українській справі Вайнгарт теоретично займав становище більш-менш „неділме“, але у своїх семінарі, у своїх публікаціях та в своїй „Товаристві славянських мовних студій“ він раз-у-раз викладав справу також з українського становища і давав слово також прихильникам української окремішності. Як професор і дуже впливова людина в університетських справах, він, правда, давав дорогу „своїм“ і не допускав до

університетських позицій „чужих“, але це вже була одна з його улюблених засад, що „чужі“ все можуть зробити самі й чужих учителів не потребують. Часом і великі люди мають малі слабощі.

Чеська славістика довго відчуватиме цю втрату, м. ін. ще й тому, що Вайнгарт був людиною світовою, він чудово говорив по французьки та по німецьки, мав першорядні міжнародні зв'язки і неабиякий дипломатичний хист. Серед українців, що студіювали останніми роками у Празі, певно також знайдуться його учні, які приймуть вістку про його смерть із щирим жалем.

М. Г.

По десяти днях.

Перших десяти днів тижня четвертої класи сорочечної Класової Лиготерії припало на багату велику виграш.

Між ними відносно місце займає виграш 100.000 золотих, яка випала на число 7.654 з однієї варшавської копії. Згодом власники подвійних „лоток“ згадаємо нп. Чайківську, Фреділіну Уршталі і М. Вайнгарту, вісника.

Згодом виграш по 75.000 зол., однієї випала з однієї львівської копії на ч. 155.227, а друга в Лодзі на число 83.168.

Отже шалені власники цього числа:

Пані Е. Маєр, працівниця, працювала в одній фабриці в Лодзі — тепер зродушувана. Перебуває безробітно, тепер буде їй багато довше, коли дістане 12.000 зол.

Пан Лео Шульц, квазі-французький робітник, який працював постійно у фабриці Бардінського в Лодзі. Пан

Шульц дістав тож виграш 12.000 зол. Така сама сума припала.

пані От. Вальчак, працівниця однієї парохіальної го востела в Лодзі.

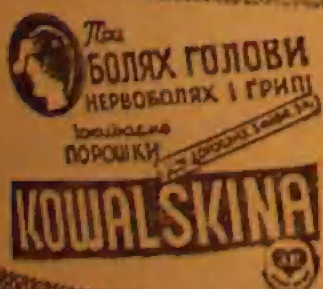
Третя виграш з суми 75.000 зол. упала у варшавській копії на число 108.575. Згодом власники цього числа згадаємо н. Івана Висоцького, шофера в Мокшівці Підляській, а тож

п. Леоу Гольдберг, доньку вчителя, яка мешкає в рідному у Варшаві.

По п'ятдесят тисяч золотих виграли числа: 85912 у Варшаві і 110.183 у Лодзі. Крім того випало багато виграш по 25.000, 20.000, 15.000, 10.000 і т. д. золотих.

Головний виграш, саме мільон золотих буде випасти 24. п. м. в год 4-й року. Тижня буде переважно всіма польськими радіостанціями.

Зміна на становищі станіславівського воєводи.

Як подає ПАТ, міністр внутрішніх справ зазначує дотеперішнього станіславівського воєводу Степана Паславського директором бюро інспекцій при міністерстві. На його місце призначено дотеперішнього директора бюро інспекцій Станіслава Прешквія.

НОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПІДСЕКРЕТАР.
Президент держави зазначує державним підсекретарем у президії ради міністрів директора президіального бюро прем'єра, Юрія Бровозовського.

Чеські військові залоги в Карпатській Україні в поготівлі

ГЕНЕРАЛ ПРХЛА ВІЙХАВ З БРАТИСЛАВИ.

Булаєвська радівислання повідомила у вчорашньому комунікаті в п'ятницю, що в цілі Карпатської України йдуть стихійні демонстрації проти іменування генерала Прхли карпато-українським міністром. Військові залоги у поготівлі, по вулицях Хусту ходять жандармські та військові стежі з багнетами на крісах. Ген. Прхла мабуть уже вийшов з Братислави, передаючи командування військовою округою своєму заступникові.

Прем'єр Карпатської України звернувся телеграфічно до німецького уряду, прохаючи інтервенції.

ОБУРЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ.

„Фелькішер Беобахтер“, „Ессенер Національ-Цайтунг“ та інші німецькі часописи широко описують положення, яке виникло в Карпатській Україні після іменування генерала Прхли, зокрема настрої українського населення та демонстрації. Нав'язуючи до давньої чеської політики інтриг, що підтримкою москвофілів намагалася гасувати розвиток українського національного руху, німецькі часописи гостро осуджують нелояльний та неконституційний крок Праги.

Бурхливі інциденти у французькому парламенті.

В п'ятницю до похудні дійшло у французькому парламенті до інцидентів, які довели до того, що деякі перервано наради. Б. міністр заступався Кот описував у дошій промові небезпеку від Німеччини. Коли правниця йому переривала, він заявив, що ці переривання є доказом, які свідчать є німецька пропаганда. Між подібними правницями повстав нечуваний вереск. Вони домагались, щоб б. мін. Кот відкинув свої слова. Притиснений до стіни Кот заявив, що ні-

мецька дипломатія і пропаганда творчи протикомінтернівський пакт хотіла вплинути на опінію поодиноких країв лякаючи комунізмом. Це висловлення не вистало представникам правниці і по відкритті дальших нарад мало що не дійшло до бійки між комуністичними і правими послами. Підчас тих подій комуністи називали правницю „агентами Гітлера“, а правниця кричала під адресою комуністів „агенти Москви“. Тому Еріо жарує припинив наради.

Напади чеських боївків на заользанському Шлеську.

ПАТ повідомляє:
Дня 18. і 20. п. м. боївки чеських диверсантів „Самічного Олбою“ доконали нових нападів, у вершині нападу між Ольжанковцями та Лижичани на стежу прикордонної поліції, у другому жинули рятуну гравату в Лігоні Горішній на

лісничівку, в якій кватерували вояки і зранили одного з них.

У зв'язку з повнішими нападами польська влада безпеки виселила з тешинського і фриштатського повітів 500 приржих чужинців на чеську територію.

PHILIPSA

Декалюменові жарівки
ЗІ СРІБЛИСТИМ СТОВПЦЕМ
НЕМАЄ ЛІПШИХ.

Хроніка Совітської України.

ШЕВЧЕНКОВІЯНА.

У Києві вдень і вночі йде напружена робота при будові пам'ятника Шевченку. Архітект Левинсон, один з авторів проекту пам'ятника, особисто стежить за роботою. Урядовий комітет для відзначення 125-х роковин народив Шевченка закликає проєкт медалі, яку видаватимуть установам та особам у день ювілею. Проєкт виконавці рибар Макгон та графік Пустовіт. Правий бік медалі зображує образ Шевченка з олівцем у руці його життя. Наказав напис „Тарас Григорович Шевченко“. З другого боку перо, оточене лаврами вінцем, на горі піраміди моря, на долі совітський герб. Напис: 1814-1939 і СХХV. Проєкт передано у монетний двір для виготовлення медалі.

Центральна армія уряду висуває збірку документів з матеріалами про життя Шевченка, зокрема фотографії з автографами поета.

Поет Герасименко написав віршовану пісню „При битті дорозі“ на мотиви творів Шевченка; похвалює трагедію жінок-повернених, які шукають шляху до щастя, але за тяжких умов не могли його знайти. Пісню примов до вистави державний державний театр комсомолу.

Композитор Костенко написав оперу „Назар Стодоля“ на текст Шевченка. Виставу її готує державний оперний театр.

Писемський Костян написав „Тарас Шевченко“ на 4 дії. Пісню прийняв до вистави державний державний театр ім. Шевченка. З урядом, подання у верховній пресі (Шевчен-

ко зустрічає новий, 1846 рік у Переяславі, перебуваючи в гостях у Козачковського) не можна зробити висновку, що їх написано талановито.

За останніх шість місяців постою могли відзначити понад 40.000 осіб з усіх кінців УССР. Камінець Подільський обласний комітет ухвалив між іншим збудувати пам'ятник Шевченку в Камініці Подільському.

АРХЕОЛОГІЧНІ РОЗКОПИ.

Закінчилися археологічні розкопи, що їх вів Миколайський Історико-Археологічний Музей в с. Варварівці, Миколаївської області. Ціми розкопками досліджували селітське городище, що існувало ще в другому столітті до нашої доби. Визначено рештки кам'яних будівель, прилеглих до брукованого вулиці. Знайдено понад тисячу окремих цікавих історичних пам'яток, між ними теракотову статуетку, золотий орнамент на одному з черепків.

Закінчила свої роботи археологічна експедиція, що її організували Інститут історії матеріальної культури Академії Наук СССР і Інститут археології Академії Наук УССР. Експедиція досліджувала стоянку кіманоного віку в околиці села Пушкарів у 20-ти кілометрах від Ізюмгороду Сіверського; одну з найстаріших, знайдених на території України. Знайдено велику кількість мануальних кісток, не менш як від 40 мамонтів, кісток дикого коза, лисиці, зайця, теля. Знайдено також багато кам'яних ножів, різня, надрізаних списів тощо (надрізаних списів тощо ще не було), знайдено також шила, вістря, вершини з кам'яними наконечниками.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Понеділок, 21 січня 1912.

УКРАЇНЦІ В КРАКОВІ.

„З Кракова пишуть нам: На Йорданський тиждень зібралися тутешні колонії русинів, духів і ланцю. Церква була повна людей усіх станів, починаючи від Експлуатції президента суду п. Зборівського і синівши на бідних робітників. Русини-жиди (з товариства „Академічної Громади“) привітали нас причинились до звеличення празника“.

„КРАКІВСЬКИЙ ЕПІСКОП“

надав цісар відручимо писемом який титул. А відомо князь-єпископ має право засідати в сенаті, якого значимий єпископ не має. Не треба казати, що надання краківським єпископом цього титулу — це новий великий цісарський подарунок для поляків“.

„ОРИГІНАЛЬНА ВЕЧІРКА“

з танцями відбулася, як повідомляють членики з Ярославлі. На цю першу вечірку, уладжену танцювальним кошином, з'явився — один-одиченький Білий кавалери ждали-ждали, а коли на дивину більше дам, то деякі почали при військовій музиці самі танцювати, а деякі в дуже класичній манері бралися домі“.

прикраси: підвіски й буси. За класифікацією хеологів стоянка відноситься до оригінальної доби кам'яного віку, близько 30 тисяч років у нашої доби.

ДЕСЯТИЛІТТЯ ЖИТОМИРСЬКОГО ТЕАТРУ.

Незабаром житомирський державний український театр імені Шорса святкуватиме десятиліття свого існування. Театр ставить як п'єсу „Котовський“ і працює над п'єсою „Богдан Хмельницький“.

8-ЛІТТЯ КОЛГОСПНОГО ХОРОВОГО АНСАМБЛЮ.

Самодіяльний хоровий ансамбль хору „Комуніст“ у с. Старосільцях, Коростинського району на Житомирщині відзначає 8-ліття свого існування. Він складається з 47 чоловіків і колгоспниць, під орудою вчителя місцевої школи й дав уже понад 200 концертів.

ПІДГОТОВА ДО ВЕСНЯНОЇ СІВБИ.

25—26. грудня відбувся пленум ЦК КПУ, який обговорив питання про підготовку до весняної сівби року 1939. Пленум ствердив, що підготовка по колгоспах, радгоспах і машинотракторних станціях йде краще, ніж минулого року, але все ще далеко незадовільно.

НЕЗВИЧАЙНИЙ СУДОВИЙ ПРОЦЕС.

У військово-трибуналі прикордонної внутрішньої військ Київської округи розглядають справу декількох співробітників наркомату внутрішніх справ Молдавської автономної республіки, Юфім, Волкова, Шліца, Чичикала та інших. Виявилось, що Юра, довідавшись про протисовітські висловлювання вчителя Великого внірши створити справу про „контроль ційну фашистську молодіницьку організацію“. Заарештовано 10 вчителів і сам нарком внутрішніх справ Молдавії Широкий разом з Юфім, слідчими Волковим, Шліцом, Чичикалом та Кузьменком став „створити“ справу, яку слідчі на кожному кроці порушували. Про це прийшла заявка до секретаря комуністичної партії України. Нарком Широкий не довівся суду й помер (на що саме невідомо). Решта на суді визнала себе за винних. Трибунал засудив усіх на розстріл. Присуд виконав.

РОЗМОВИ ІТАЛІЙСЬКОГО МІНІСТРА ЗАРУБІЖНИХ СПРАВ З ЮГОСЛОВ'ЯНСЬКИМ РЕГЕНТОМ.

Як говорять у колах дипломатів до югослов'янського посольства в Римі, дотеперішні розмови Чана зі Стокгольмським ставленієм підготовку до розмов Чана з регентом Пашиці відбулися у суботу. У цих розмовах брали участь м. ін. малярсько-румуно-сербські дипломати.

ЧЕМБЕРЛЕН ВІДПОЧИВАЄ.

Чемберлен відпочиває на вікенді до Цюриху, де він має кілька діл.

НОВИЙ СЛОВАЦЬКИЙ УРЯД.

Президент Гаха приймає до складу свого уряду та зазначує новий уряд і складає: прем'єр і міністр внутрішніх справ — Павло Тев, освіта: Сілак, скарб: Топілянський, внутрішні і публічні роботи: Дурчакський, торгівля і промисел та різьництво: Пржевальський, скарб: Вашич.

RADIO

найновіші моделі
на рік 1939
відбірники

**CARPELLO
ELEKTROT
HORNYPHON**

РАДІО ЦЕНТРАЛЯ

Йосиф Тіссер
Львів, Шайнохи 2.
2879 12-13

Зі сойму.

В пятницю бюджетова комісія сойму ради-
ла над бюджетом міністерства закордонних
справ і над бюджетом монополів.

Наради над бюджетом міністерства закор-
донних справ започаткував віцемаршал Сур-
жиківський, після якого промовляв віцеміністр
закордонних справ Шембек. В дискусії забира-
ли слово послі: Вагнер, Зоммерштайн і кс.
Павел. Пос. Зоммерштайн уважав, що у роз-
в'язці жидівської проблеми мусять бути заці-
кавлені не тільки самі жиди, але й польське
державне і польське громадянство. Промовець
наступив проти екстермінаційної акції, яка
вирішувалась з апелом до міністер-
ства закордонних справ, щоб воно розвинуло
діяку над жидами, польськими громадянами в
Німеччині і Данії.

В дискусії над бюджетом монополів про-
мовляв між іншими посол Целевич від УГР.
Він торкнувся у своїй промові справи праці
і монополівих витівках, до яких не прийма-
ють українських робітників.

НІМЕЦЬКИЙ МЕМОРІАЛ ДО ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ.

„Німецька Пресова Служба в Польщі“ по-
відомлює, що сенатор Гасбах висі 18. січня на
руки прем'єра ген. Славой-Складковського ме-
моріал, в якому подробице зазначено домагання
жидів у Польщі та стверджено, що положення
жидівської меншини за останній рік не покращи-
лося.

МОТОПІРИН-М

Ніколи не почувався.
Це викреслення стану здоров'я чу-
ти досить часто. С це звичайно
алергічний дзвінок на натар, пере-
ступу тощо. Перешиодити цьому
так легко приймаючи на ніч одну
таблетку **МОТОПІРИН**.
Набувати в усіх аптеках.

ПРОФЕСІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ КАРПАТО- УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ.

Президи центрального об'єднання лікарів
Чехо-Словаччини в порозумінні з карпатоукра-
їнськими лікарями визначила комісію, яка на
терені Карпатської України вирішуватиме ор-
ганізаційні справи, які не входять в обсяг ді-
яльності лікарської палати. Председником ко-
місії призначено д-ра І. Рихла.

ПРИЗІД ГЕН. ПРХАЛИ ДО ХУСТУ.

Львівська вечірня преса подає, що ген.
Прхала приїхав у товаристві ген. Сирового до
Хусту та обійняв урядування як третій міністр
карпатоукраїнського уряду.

РУМУНСЬКИЙ ФРОНТ НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ ОРГАНІЗУЄ „НАЦІОНАЛЬНУ ГВАРДІЮ“.

Румунська монопартия „Фронт національ-
ного відродження“ приступила до організації
партизанської організації під назвою „націо-
нальна гвардія“. Командантом став ген. Росо-
ка.

МІНІСТР ХВАЛЬКОВСЬКИЙ У БЕРЛІНІ.

Міністр Хвальковський приїхав ніч (в субо-
ту) в 10 год. до Берліна разом з послом Маса-
решем. На аероплані разом з ним поїхав посол
Масареш з членами посольства та представники
міністерства закордонних справ.
Міністр Хвальковський перебуває в міст. Хальков-
ській резиденції та укладає йому прийняття. Ве-
дучи в цілому Хвальковський вертається до
Берліна.

ВІДГУКИ ДНЯ.

22. СІЧНЯ 1919.

(Споми).

Пригадую собі як нині: Був тоді мороз, по-
ля скривалися під грубим білим кожухом, а ліс
на обрії синів як далеке озеро. Я їхав пологою
доріжкою до команди бригади і думав: Чи там
у Києві нині такий самий мороз і так само бли-
скуче ясно світить золоте сонце на безхмарній
блакиті? Довкола мене була така тиша, як бу-
ває в церкві після святочної відправи. І нараз
не знаю, чи це здавалося мені, чи справді я по-
чув далекий гомін дзвонів. Я спинив коня, при-
таїв дух і надслухував. Понад білими полями
неслися хвилями давонні згукки, ледви чути, але
широкі, розлившіся, як гомін спокійного, але
великого моря. Гомін плив зі сходу, може з се-
ла за горою, може ще з дальша, може зовсім
здадала, облівав мене довкола і нісся шорав
далі і далі.

Ось він тепер десь над закутаним у загати
селом, ось затопивши село піднісся над сугорбок
і поплив на низий бір, а там — Бог зна як да-
леко закотиться, Бог зна кому дасться почути...
Бувають такі акустичні узли в природі, що гомін
дзвонів чи гук гармат зосереджується на якихсь
місцях, хоч багато ближче зовсім не чути.

Може я був саме в такому узлі, а може це
мені тільки так здавалося. Чи одні тоді всім
нам здавалося! Але я до нині памятаю вражін-
ня: золоте сонце, блакитне небо і той широкий
гомін, що надплив понад поля до мене.

Страшенно люблю гомін дзвонів.

Як то каже Тичина:

„Десь дзвін гуде іздалеку,
Думки пряде над нивами.
Над нивами приливами,
Купаючи мене мов ластівку“...

Надзвичайно сказане. Справді має чоловік
вражіння, що в тім гомоні купається як ластів-
ка. Нераз стою серед поля і жадібно ловлю ве-
чірні дзвони з наших сільських дзвіниць, купа-
юся в їхнім гомоні, що пливе по росі звідусіль.
Але ніколи не мав я вже такої дивної насолоди
як від тих дзвонів, що плели понад замерзлим
песлами в оту яснооку, білолицу днину.

А може це було так, як Лепкий каже:

„Довкола неї тишина
Така, що дзвоном дзвонить“...

Коли так, то й вона мала своє оправдання.
Адже в тім часі в Києві, на Софійській Площі,
серед молитовної мовчанки соток тисяч, на всі
чотири сторони світа проголошували: „Від нині
во єдино“...

Галактіон Чіпка.

Не тримайте долярівок, інвестиційних позичок та цінних паперів.

Пересилайте їх в депозит до

ПРОМ-БАНКУ

Львів, ул. Гродзких 1.1. Тел. 292-15 і 200-15.

Охороните цінні папери перед крадіжкою, знищенням та довідається про виграну згл. в речинці записують
Вам відсотки.

Новий склад бельгійського уряду.

Реконструкція бельгійського уряду вже пе-
реведена. Особовий склад нового уряду ось
який: прем'єр — Спаак; публ. роботи — Баль-
тазар (соціаліст); праця і суспільна опіка — Де-
лятр (соціаліст); внутрішні справи — Мерльо
(соціаліст); господарські справи — Беріш
(соціаліст); закордонні справи — Жансен (лібер-
ал); освіта — Сірк (ліберал); здоров'я — Же-

нісен (ліберал); шляхи — Марк (христ. демо-
крат); кольтоні — Де Флешавер (католик);
скарб — Жансен (католик); народна оборона
— Дені; справедливість — Ван Дівет (католик);
рілляництво — Лінден (католик).

Уряд складається з 7-ох послів, 3-ох сена-
торів та 4-ох позапарламентарних міністрів.

Еспанські національні війська здобули Вендрель.

Нац. війська здобули місто Вендрель, відда-
лене на 50 км. від Барселони. Це місто має лиш
5.000 мешканців, але є важним залізничним вуз-
лом. Вже ціла тарагонська провінція обсаджена
нац. військами.

Червоні втратили кількост убитих та 1200
полонених. Чимало червоних перейшло до нац.
військ.

БОІ НА ЕСТРЕМАДУРСЬКОМУ ФРОНТІ.

На естремадурському фронті нац. війська
відбили ворожі атаки та відібрали втрачений
терен. Червоні втратили чимало убитих, 116 по-
лонених та багато воєнного матеріалу. Нац. ле-
гунство співділяло з операціями піхоти. Зстрі-
лено 3 нац. літаки.

ЕСПАНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ УРЯД ПОКИДАЄ БАРСЕЛЬОНУ?

До Перпіньяну наспівав вістка, що червоний
уряд рішив евакуувати кілька своїх міністерств
з Барселони. Міністерство внутрішніх справ та
рілляництва перенесуть до Альбасете, міністер-
ство скарбу і комунікації — мабуть до Мадри-
ду.

У Валенсії залишаться лиш міністерства за-
кордонних справ та війни.

ГОЛОВА КАТАЛЬОНСЬКОГО ХЕНЕРАЛІДАДУ ВЗИВАЄ НАСЕЛЕННЯ ДО ОБОРОНИ.

Голова хенералідаду Компаніс звернувся до
населення зі закликком, всіма силами боронити
незалежність Каталонії.

АМБАСАДОР ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ У ФРАН- ЦУСЬКОГО МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ.

Мін. Бонне прийняв еспанського амбасадора
та відбув з ним довгу розмову — мабуть на
тему недавніх подій на катальонському фронті.

ТРАНСПОРТИ ЗБІЖЖА З ФРАНШІ ДО ЕСПАНІЇ.

Як подає Алас, до Сербере приїхав поїзд,
зложений з 27-ох возів, навантажених збіжжям.
Дальші транспорти прийдуть у найближчому
часі з огляду на голод у деяких околицях Ес-
панії.

Французький уряд рішив доставити до Ес-
панії разом 45.000 тон збіжжя.

Похорон бл. п. Сергія Закрасняного.

Нині в год. 3-ій післяполудня львівське у-
країнське громадянство відпровозило на вічний
спочинок на Личаківському цвинтарі шедрого
добродія української молоді, покійного Сергія
Закрасняного.

Заупокійний молебень відправляв у крипті
лірменської катедрі, де були аложені тілні о-
станки покійного, о. крилошанин Даєрович у
окуженні отців: д-ра Гриньоха, Семчинина,
Белси і д-ра Дурбака. Співав прегарно хор сту-
дентського товариства „Бандурист“. Студен-
тська молодь прибула дуже численно. Від стар-
шого громадянства були представники Головно-

го Визіду Т-ва „Просвіта“, Товариства Допомо-
ги Емігрантам та інших національних організа-
цій, хоч не в такому числі, на яке Покійний за-
служив собі правдою та жертвою свого життя.

Починало вже сутеніти, коли довжелезний
похорон рушив на цвинтар, де представники о-
кремих організацій та студентства попрощали
Покійного теплими промовами.

Прилюдна збірка на Рідну Школу від 6. до
22. січня н. р. не дозволена. Одиаче це не пере-
шкоджає самочинно пересадити дар на коляду
Рідній Школі у Львові, вул. Сикстуська 46.

РЕСТОРАН І КИМНАТИ ДО СНИДАНЬ
ПІД „КОРОНОЮ”
ЯГАЙЛОНСЬКА 11, ТЕЛ. 284-32.
Найвибагливіше влаштований льокаль у Львові,
страви машинкові, бріль, англійські руштя, архи-
тектурна кухня, живецькі пива, обіди, „меню”.

3 театру.

ТЕАТР ІМ. САДОВСЬКОГО: „НЕВОЛЬНИК”,
історична драма на 5 дій М. Кропивницького.

Популярна народна песа все ще збирає
публіку, що залюбки прислухується відомим
пісням і стежить за долею дієвих осіб, які на-
гадують нам народні думи та історичну бу-
ващину. Наш відомий народний театр, що
спеціалізується у побутових песах, тримається
цупко традиційного репертуару і члени його
трупі почувати себе в ньому, як у своїй сти-
хії. Там, де треба сильніше підкреслити сцену,
ніхто не боїться шаржу і самі глядачі прийма-
ють перескравлену гру, як щось природне, що
підносить їх настрої.

У головних ролях треба відзначити гру п.
Говти в ролі Степана, Федчишинової в ролі
Ярини, О. Левницького як Неплюя, Марка Лева
як Опару й батька та Ю. Потюка в ролі Не-
добитого.

3 кіна.

КІНО „АМПР”: „ЗАЛЮБЛЕНА ПАНІ”.

Фільм з відомою парою американських
твистористів Фредом Астером і Джінджер Ро-
джерс. Астер цим разом у ролі лікаря, що лікує
психоналізом, має пацієнтку, яка в ньому за-
кохується. Пацієнтка має нареченого і загаєть-
ся довго у своєму виборі. Все це комедія за аме-
риканським шаблоном; її головна прикраса —
типи відомої пари мистців. Головно є в них
дві, що визначаються оригінальністю: один А-
стера, коли він танцює граючи в гольфа, другий
Джінджер Роджерс, коли їй сниться танок. Цей
визначений танок, відомим способом звільню-
вання рухів, має багато поетичного чару.

Альоголь і тютюв сприяють умовній розвиток

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ. Ілюстрований популяризо-
ваний журнал-місячник. Рік XI. Ч. 12. Грудень 1938.
Львів. Зміст: О. Орток: До мети. — Кость Лещинський:
Подорож „Промітні”. — Василь Веретинський: Ювілейні
світа „Промітні”. — Лідія Горбатова: О. Опесь — в
привітні 60-ліття. — І. Маркович: Кемаль Ататурк —
творець нової Туреччини. — Г-жа: Антострелда адоніс
Карпатської України. — Вол. Січинський: Зборів на
Примітиві. — Гр. Вобли: Шаліти. — О. Лещинський:
Крохмал. — Г-жа: Вистава „дражковому дому”. — Бо-
рис Кудрик: Діло про охеру. — Ярослав Пастернак:
„Золотий тік” промови. — Г-жа: Чесло-словесно-у-
країнська держава у нових границях. — Еммануїл При-
отун: Висока правити світом. — Петро Дужий: Де-
що в математиці. — Дм. Самбірський: Діло про світло-
алідрісний вентил. — Я. М. Вереса: Останній свідок —
Протестантська хата. — Г-жа: Найшлях в людське майму-
та. — Микола М. Палій: Обеліски Риму. — Марко Во-
гук: Вудіймо власні дом. — Василь Павловський:
Гуот. — Антія Лотоцький: Великодній острія. — Ті,
що від нас відійшли. — Бібліографія.

К І Р

Львів, Уейського 6. Тел. 280-88.
СТАНІСЛАВІВ, 3-го Мая 4. П. тел. 253.
П Л Я Н И

КОШТОРИСИ БУДОВИ

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для вої.
Рік VII. Ч. 28 в 1-го грудня 1938. Львів. Зміст: Карпат-
ська Україна. — Залюба провідників українських цен-
тральних установ. — Двадцять літ тому. — Л. Ясінчу:
Кружки Р. III. як осягання національного духа. — 26-
ліття школи Р. III ім. Короля Давида у Львові. — Р.
Слима: Гранітні серця. — На які високі школи можуть
вишукуватися абсолютні ліцеї. — Воротьба з негра-
мотністю. — Народне шкільництво в Галичині в числах
статистики. — Задавання кооперативу „Рідна Школа” в
обов’язки українського загалу супроти неї. — Надви-
чайні загальні збори жок. „Рідна Школа” у Львові.
— Конкурс Видавництва Рідної Школи. — Велика кар-
та Карпатської України. — Др П. Біланчик: Дітоті ін-
стинкти і як з ними обходитися. — Права порода. —
Посмертні агадки. — Вісти з Української Поради для
вибору звання при Р. III. — З життя Р. III. — Бібліо-
графія. — Річні вісти.

Українці

Острийської дільниці

купуйте мяса і мясні вироби

тілвині в крамниці

Центросоюзу

вул. Софії 8 а.

ТЕХНІЧНІ ВІСТІ. Орган Українського Технічного
Товариства. Рік XV. Ч. 12. Грудень 1938. Львів. Зміст:
Корисні копалини Карпатської України. — Напрями
нашого господарського розвитку. — Як вартості праці
і як їх закладати. — Технічно-господарський огляд. —
Репортаж. — З життя Українського Технічного ТОВА-
РИСТВА.

НАША БАТЬКІВЩИНА. Орган Українського Кра-
єзнавче-Туристичного Товариства „Плай” у Львові.
Рік II. Ч. 12. Грудень 1938. Львів.

СВІТ МОЛОДІ. Дітотий журнал. Рік VI. Ч. 11. Ли-
стопад 1938. Коломи.

ТРИЗУБ. Тижневик. Рік видання XIV. Ч. 48-49. З
27-го листопада 1938. Париж.

УЧИТЕЛЬСЬКЕ СЛОВО. Орган „Взаємної Помочі
Українського Вчительства”. Рік XXVI. Ч. 18. З 1-го гру-
дня 1938. Львів.

ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ. Місячник. Видають монахи
ЧНІ. Рік 10. Ч. 12. Грудень 1938. Яворон, Саск.

ПЛУГ ТА МЕЧ. Неперіодичне видання Українсько-
го Союзу Монархістів-Державників „Плуг та Меч” в
Аргентинській Республіці. Ч. 5. Вересень 1938. Ч. 6.
Червень 1938. Буенос Айрес.

МІСІОНАР Пресвятого Іоанового Серця. Річник 41.
Ч. 12. Грудень 1938. Жовтє.

ШЛЯХ. Релігійно-громадський часопис для наро-
ду. Рік II. Ч. 12. Грудень 1938. Луцьк.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАСІЧНИК. Орган Пасічницької
Секції Т-ва „Сільський Господар” у Львові. Річник
XI. Ч. 12. Грудень 1938. Львів.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО. Ілюстрований
місячник Орган Молочарського Крайового Союзу „Мол-
лосово”. Рік XIII. Ч. 12. Грудень 1938. Львів.

ДЗВІНОЧОК. Часопис для українських дітей. Рік
VIII. Ч. 80. Грудень 1938. Львів.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Найкраща
українська
заклячка

ПАСТА

до взуття
і підлоги

з ФАБРИКИ ХЕМІЧНИХ
ВИРОБІВ

„БЛИСК”

ЛЕВИЦЬКИЙ І С-НА

Станіславів, ул. Жульєвського 2

Театри.

Великий театр.
Орбита 21. I. год. 7.30 веч. „Марсеза” ок.
Орбита 21. I. год. 12. веч. „Кит в чо-
бо-” ок.; год. 8.30 веч. „Діти в чо-
бо-” ок.; год. 7.30 веч. „Тартюф”.
Орбита 22. I. год. 6. веч. „Діти в чо-
бо-” ок.
Ім. Річмародностей.
Орбита 21. I. год. 7.30 веч. „Фройд те-
оріа ок.”.
Орбита 22. I. год. 8.30 веч. і 7.30 веч.
„Фройд теорія ок.”.
Орбита 22. I. веч. ок.
Український Театр ім. І. Котлярев-
ського.
Орбита 21. I. год. 7.30 веч. „Діти в чо-
бо-” ок.
Орбита 22. I. год. 8.30 веч. „Діти в чо-
бо-” ок.
Орбита 22. I. год. 8.30 веч. „Діти в чо-
бо-” ок.
Орбита 22. I. год. 8.30 веч. „Діти в чо-
бо-” ок.

ВАНДА: „За заслоном”, „Невдаха”.
ГРАЖИНА: „Фольорин” Родзичівщини.
ВВРОПА: „Отрах перед скандалом”.
КАСІНО: Норма Шілер як „Марія Ан-
тоанета”.

КОПЕРНИК: „Смолити”.
МАРУСЕНЬКА: „Наше серце”.
МЕТРО: „Буревій”.
МІРАЖ: „Золотоволок”.
МУЗА: „Модельна”, „Готель у Тиро-
лі”.

ПАКО: „Останній акорд”.
ПАЛІС: „Циганка”.
РАЙ: „Танго Нотурно” з Полею Негрі.
РІЯЛТО: „Радість життя”.
РОККИ: „Боксала” з Марліною Дітріх.
СВІТ: „Ти, що в Готерій світлі брала”.

СВЯТОВІД: „Святотатство”, Фані
і Фані як церковці.
ОТІЛІВВЕ: „Прокуратор Андреев” та
ревіл.

ТОН: „Тайна нічного льокалю”, „Оте-
жа на вулиці”.
УТІКА: „Пострах Монголі”.
ХИМЕРА: „Чар трагедії ночі”.

ФОТОПЛАСТИКОНІ

(пл. Марієвський)

„Ясний: Токіо, Кіото, Йошівара”

РАДІО

Субота, 21. січня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з
пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Розр. музика з
пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл:
Співальні пісеньки, 11.25 Тарантелі, з пл.,
11.57 Сигнал, 12.03 Полуднява аад., 14.00
Орх., 14.45 Господарські вістки, 14.50
Вірша, 14.55 Програма на завтра, 15.00
Театр уми для дітей: „Діти пана зей-
отра”, 15.30 Орх., 16.00 Полуднява
денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20
Літер. хроніка, 16.35 Віст. реєстраль у
супр. форт., 17.01 Андлія, 17.05 Золоті
таси країнської сцени, 17.20 Літератур.

теорія у виш. камер. Істор. ансамбля,
18.00 Віснучі вістки з міста та провінції,
18.05 Спортова гутірка, 18.15 Гутірка зі
службами, 18.30 Гутірка, Що співає на-
ріс, Про січневе повстання, 19.15 Нар-
вапелі, 19.55 Вальси, 20.40 Інформ. ааді-
ція, 21.00 Танк. музика, спів, рефони; у
перерві в год. 21.50 Працьотий день,
світ, 22.55 Інформційна аад., 23.00 Ост.
вістки, 23.05 Закінчення програми.

Неділя, 22. січня 1939.

7.20 Орх., 8.00 Ранішній денник, 8.15
Для села: Газета, Огляд ринків ріл-
них продуктів, музика з пл., 8.45 Подзо-
ров, програма, „Пляшання жуків і льо-
шон”, музика з пл., коло год. 10.30 Му-
зика з пл., 11.45 Програма: фелетон,
11.57 Сигнал, 12.08 Слмф. поролон, 13.00
Випишати в теорії Шлеуудського, 13.05
Наші озоравок рег. культури на Поді-
лі, 13.15 Музика, 14.40 Трохи пісні трохи
слова, 15.00 Слово-муз. аад., 15.25 Золоті
таси громад., 16.10 Мечі „Поліама —
Фрошніа”, 17.05 Останні блиски січнево-
го повстання, 17.25 Танк. забави для ді-
тей: орх., хор, у перерві коло год. 18.25
Хвилина бора опуді, 19.30 Прачина та
шесліди січневого повстання, 19.40 Кон-
порт присланий теорії Желасько-
го, 20.00 Музика з пл., 20.10 Спортові
вістки, 20.15 Збірни спорт. вістки, подіт
огляд, веч. денник, звук. тижневик, про-
грама на завтра, 21.20 Орх., у перерві
коло год. 21.50 Веселий білітє, 23.00
Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Понеділок, 23. січня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з
пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Танк. музика з
пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл:
„Тайна Зобувальський” гутірка для мо-
лодих дітей, 11.15 Музика з пл., 11.57
Сигнал, 12.08 Полуднява аад., 13.00 Для
шкіл і ремісників: Пляшання літ у ку-
пецькому фізю, Багатоликі обсервації
протівданя, 13.30 Аад. для глядачів;

„Шофен”, в супр. форт., 14.00 Концерт
базам, 14.45 Господарські вістки, 14.50
Вірша, 14.55 Програма на завтра, 15.00
Театр Уми для молоді: „Пералісторичні
історії”, 15.20 Орх., сонраи, 16.00 Полуд-
нява денник, 16.08 Господарські вістки;
16.20 Віснучі, 16.25 Квартетні мініату-
ри, 17.05 Січневе повстання у польсь-
коїсти, 17.20 Музика, спів, 18.00 Біл-
учі вістки з міста та провінції, 18.05 Аад.
науки у львівському університеті, 18.20
Актуальністі, 18.30 Андлія, 19.00 Розр.
концерт: орх., сонраи, тангоий ансамбль
20.35 Веч. денник, метеоролог. вістки,
спорт, програма на завтра, 21.00 Форт.,
21.40 Літер. вістки, 22.00 Спортові віс-
ки, 22.05 Старий і новий Львів, 22.20 Те-
атр Уми: „Віаї пісари” на осн. Заліми
Лагерлер, 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост.
вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 21. січня 1939.

БЕРЛІН 11.35 15.45 Гутірка, 18.00 Кон-
церт базам, 20.10 21.00 Веселий вечір,
ВІЛГОРОД 20.00 21.00 Муз. розр. програ-
ма, БРЮСЕЛЯ ФР. 21.00 „Продіа” ок.
Масенета, БУДАПІШТ 17.25 Нар. пісні,
18.35 21.50 Орх., ВІДЕНЬ 9.30 Для дітей,
15.30 Пісні про світ, 16.00 Концерт ба-
зам, 19.00 Пісні, 20.10 21.00 Вечір тан-
ку, 22.30 Розр. концерт, ДАВІШЛЯНД-
ЗЕНДЕР 10.30 Для дітей, 18.15 Камер.
концерт, КЕЛЬН 16.00 Веселий концерт,
ЛІБОНДОН РЕДЖ. 18.00 Для дітей, ЛІНГ-
ТІ 20.05 Грігорові твори, МІЛАН 17.15
Танк. музика, 20.30 Розр. музика, ПРА-
ГА 21.10 Віснуч. орх., ПРАГА П. 19.40
Нар. пісні, РАДІО ПАРІ 18.00 19.00 Слмф.
концерт, 21.15 Пісні, 22.10 Кабарет, РИМ
17.15 20.30 Музика, 21.00 22.00 „Сальоме”
ок. Р. Штрауса.

Неділя, 22. січня 1939.

БЕРЛІН 19.20 Італ. музика, 20.10 Опе-
ретові мелодії І. Штрауса, 21.00 Нові

оперетковий мюзиклі, ВИГОРОД 21.00 Вар. пісм. 15.00 ДАНИШТ 12.30 Ол. орк. 18.00 Концерт, ВІДЕНЬ 21.00, 18.00 Музик. 18.10 Даниш в швейц. мюзиклі, 20.10 21.00 Вес. вечір, ДАНИШІНІ-ВЕНДЕР 20.10 „Дом Нарієво“ ор. Верді, МІЛІНО 17.00 18.00 Сімф. концерт, 21.00 Із пісм. МІХЕН 20.10 21.00 22.00 „Оборон“ ор. Вебера, ПРАГА 18.30 Ол. музик. 18.00 Саломея музик. 20.20 21.00 „Боготочка“ ор. Вебера, РАДІО ПАРИ 18.00 18.00 Сімф. концерт, РИМ 17.00 Рок. музик. пісненьки, 21.30 22.00 Сімф. концерт, СІОФІЯ 18.00 21.30 Легка і танц. музик. 20.00 Сімф.

Понеділок, 23. січня 1939.

БЕРЛІН 10.00 Дітські пісм. 18.00 Весел. мюзиклі, 19.00 Музик. та гумор. ВИГОРОД 18.30 Російські романси, 20.00 21.00 (пісм. зомбування) 22.00 Ол. орк. БУ-ДАНИШТ 12.10 Сімф. 18.30 Вісник. орк. 17.30 Нов. мюз. 18.30 19.00 Циг. музик. 21.00 22.00 Ол. орк. ВІДЕНЬ 10.00 Дітські пісм. 18.30 Вар. пісм. та мюзиклі, 22.30 Сімф. на воли. і форт. ГАМБУРГ 12.00 Сімф. орк. 18.30 КРІТІН 18.30 ПІ-ОНІ та форт. музик. КОВНО 19.30 Сімф. КОПЕНГАГЕН 20.00 Популярні мел. пісм. ЛІЛЬ 21.30 Феофанія Р. Штрауса, МІЛІНО 17.15 Танц. музик. 20.30 Рок. музик. 21.00 22.00 Сімф. концерт, ПРА-ГА 15.15 18.30 Рок. музик. РАДІО ПА-РИ 18.30 Оперета, 19.15 Пісм. 19.30 Твор. на воли. і альтисту, 21.15 Форт. РИМ 21.00 Рок. програма, 22.15 Кор. СІОФІЯ 18.00 Легка музик. 18.15 Популярна му-зика. 19.00 Сімф. 19.30 20.00 Тріо.

БІРЖА.

Львів, 21 січня 1939

ГРОШІ.

Купно-продаж: Бельгія безг. 89-6 — Долари амер. 528-50 — Доз. канал 523-0 — Флорин гол. 188-29 — Франки фран. 1400 — Франки шв. 119-25 — Фу-нти ел. 24-80 — Гульдени дан. 100-25 Кор. чеськ. 10-75 — Кор. дук. 110-80 Кор. норв. 123-88 — Кор. шв. 127-84 Лир італ. 16-90 — Марк фінляндск. 109-3 —

ШНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

Львів, дик. 21. січня 1939
1 кг. масла десерт. без сол. 2-85 сол.
1 кг. масла бичач. сол. а-омак. 2-90 сол.
солон. 17-15 сол.
1 кг. масла 115-150 сол.
Тендерні на масло знизкова, на ко-зово саба, на яєць здержана.

Подяка.

Повітряним Високошному поштовому до себе нашу Милу Довелу та Сестри-ку ДАРУЮ, б. ученицю ліцею „Р. Ш.“ в Рогатині, 8. І. 1939 р.

Світлою ширю подякувати на похоро-ни відправити та християнську пошлу Вар. о. дик. Т. Кудриш, парох. Рогати-на, о. рект. І. Гавриш, о. В. Солов'я, парох. Пухова, о. В. Максимов, пар. Підгороддя 8 о. От. Кіришівського, пар. Бабиниш.

Світлою ширю Вар. о. дик. Т. Кудри-ш, о. рект. І. Гавриш, о. В. Солов'я, парох. Пухова, о. В. Максимов, пар. Підгороддя 8 о. От. Кіришівського, пар. Бабиниш.

Широ дякуючи на світлому літератур-ному Вар. Н. Др. Л. Матвійовича в Рогати-ні та Вар. о. дик. О. Батішківському у Львові.

Дякуючи Вар. П. професором, учени-кам з усім шк. „Р. Ш.“ в Рогатині, Прикарпаття і Закарпаття, всім тим, що вчили учнів у єврейській школі, усім, що співали до нас із єврейською пошлу та зі співочими у наших школах гори.

Микола Угрин-Безгрішний з дру-жиною, дочкою Лесю і сином Святославом.

МАТРИМОНІАЛЬНЕ

СЕНІОР дик.омоніальний інженериня з висококваліфікованим інженером тек. в Аме-риці, який шукає співзвучних зі сво-єю жінкою, молодих, освічених, що люблять, а головне до співзвучних фобіях. Зв'язатися до „Діло“ під „Посередниц-кою“.

203 1-1

ГАРНІ ДАРУНКИ на Новий Рік найдешевше

Кольонські води, парфуми, розпилячі, пудринки і Французька біжу-терія. — Парфумерія С. ФЕДЕРА: Сикстуська 2, філії: Копер-ника 15 а, Галицька 16.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТІВ крові до продажі кіе, бра-то, артикулі залізно-сталевої прийма-но, Сирія 187, Корисні умови.

23/35 4-4

КУПНО — ПРОДАЖ

ВОЛЯКИ КРАВЕЦЬКІ ПРИБОРИ, ГУ-ДЗИКИ, МАРЕК ЦУКЕР, НАЗМИРІВ-СЬКА 28.

2998 10-0

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ, Львів, пл. Марія-ська 5 продає найдешевше гарні вироб-и зі золота і срібла.

2064 13-0

ФОРТЕПІАН Вірта готівкою або ратами продає Печарська 16, Райковський.

202 1-2

НАУКА

ВПИСИ на тримісячні КУРСИ КРОЮ швейц. приймач „Алма“, Львів, Галиць-ка 20.

182 2-3

ШКОЛА ЖІНОЧОГО КРОЮ, швейц. мо-делювання, проваджені париським мо-делістом Вільдером дипломованого у Ві-ні, Дрездені, Парижі, а правом видавати свідоцтва, приймачі знос Особистіх 12.

2880 9-10

КНИГОВОДСТВО! ДОДАТКОВІ ВПИСИ. Ecole Française Восток 4.

12/22 1-1

РІЖНІ

СТОЛЯРНЯ М. ФЕДИНСЬКОГО Львів, вул. Зближенця 27, поруче по при-ступних цінах гнуцьсько-мистецькі ула-дженія власних проєктів, також гали-терія й інші модерні гарнітури.

2833 11-52

ГОДИННИКИ і біжутерія найкращі, не вважатиме українська фірма П. Кар-пича у Львові вул. Домініканська ч. 7.

1930 90-0

УКРАЇНСЬКА ПРАЛЬНЯ і ФАРБАРНЯ проваджені П. Т. Кікеліш, що з цюмо своєю обслуговує ціна на 50% на всіляку роботу, працює компанія 10 сот. Марія Прошкова, Вірменська 14.

2369 10-0

НОВОВІДКРИТА робітня дитячих візків І. Л. Кік, Львів, пасаж Гасмана 7. При-ймає всілякі репарації, відновлення і за-міни.

2970 6-6

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, че-ревні, ниркові, проти узування матиці за гарантією виконує відоме УНР. ОРТОПЕ-ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15.

2741 19-0

ВІЧНІ ПЕРА найкращі найкращі „ІРЕ-ЦІЗІЯ“, тепер Шафшотх 1.

ПЕЧАТНИ, монограми, ТАБЛИЦІ, вико-нує найдешевше поріве та єдине украї-нське ристанічне заведення ВОЛОДИ-МИР ЯРОШ, Львів, ул. Сихівська ч. 3.

2816 16-0

ДЕШЕВО роблять форми на пошту жіночу гардеробу та заготовку пошито вироб-и. Робити суворо, Висоцька, Собіль-ного 12, тел. 217-04.

207 1-5

БАНДАЖИСТ М. Подзек зі Самбора інженером інженером, що приймачі інженерів у Львові в Гранд Ротонді, вул. Лейкова 13, у вітнік від 8 рано до 8 уночі, а в середі від 9 рано до 4 по-ночі.

304 1-10

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

лікар недуг шкірних, венеричних та лікарської косметики

Роман Лисяк

б. приватний асистент д-ра Е. Дурделла та лікар шкірно-венер. клініки.

Львів, вул. Сикстуська 56

Тел. 114-44.

УРОЛЬОГ

Д-р Богдан Макарушка

спеціаліст недуг нирок і мочовополових органів

Львів, ул. Руська ч. 16, І. п.

орд. від 3-6. — Тел. 108-85.

Спеціалістка дитячих недуг

Др. Ольга Ган

ординує тепер

Глубока 11 а, тел. 284-45.

ч. 181. 2-5

ОГОЛОШЕННЯ

Під увагу приїждим до Перемишля! Смачні сніданки, обіди і вечері та до-брі напоїти і перкуски можна дістати лиш у РЕСТОРАНІ

Михайла Кузишина

ПЕРЕМИШЛЬ, ПЛ. НА БРАМІ 4.

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНИНА

світлої марки

Б. СОММЕРФЕЛЬД

Експорти: до Англії (Steinway & Sons - London), Америки, Франції, Голландії, Палестини, Швейцарії, Цейлону і т. п.

Виключне наставництво:

С. Новацький

Львів, вул. Пилсудського 17.

И. Шрайбер

Львів, Гетьманська 8.

Рік осн. 1904. Тел. 213-05.

НОВОЧАСНА ВИРІБНЯ КОРСЕТІВ

відзначена медаллю і золотим хрестом у Парижі поручає по фабричних цінах: КОРСЕЛЕТІ, КОРСЕТИ, НАГРУДНИКИ, ЧЕРЕВНІ ПОЯСИ, ГУМОВІ ПАНЧОХИ.

2940 9-10

Приписові поштові друки і книжки до вжитку ча-сописів

Літми кожне видавництво послугувати-ся можна купити в Адміністрації „Діло“ Львів, Ринок 10. Для провінції вивеза-ти за підписателем.

Ціна друка:

Zawiadomienie wysyłkowe

1 пр. 6 сот.

Gazetowa ksiązka nadawcza

опрацювання (120 картон) сол. 2.50

опрацювання (200 картон) сол. 3.50

Książka rozsyłkowa

на 480 пошт. урядів сол. 2.50

на 960 пошт. урядів сол. 3.—

РОЗЛАДАНІ ШЛУНКОВЕ

це причина початку різних недуг. Воно відбирає енергію і спричинює залу переміну терії. Тому треба діяти на нормальну працю шлунка че-рез регулярне викорис-тання.

Зела з гір Гарцу

Д-ра ЛЯВЕРА

живають при запорі, утр-ивильності травлення, по-сують лагідно і безболі-протидіють товстину, ви-люють гнильні субстанції, а-привичають до них. Ум-васмо їх теж з успіхом при-недугах печінки, нирок і ш-хура, мочевих каменів, ре-матизму, артритизму, гм-ідах і товстину.

ЗЕЛА з ГІР ГАРЦУ

Д-ра ЛЯВЕРА.

НОВОВІДКРИТА

молочарня і харчівня

ГДИНЯ

Львів, пл. Академічна 4.

поручає смачні добрі обі-сніданки і вечері з різномі-під управою

Росіф Тульє.

Блаватні рештки

порукає

Циля Шварцвальд

Львів, Лейкова 39. П.п. Тел. 213-05.

ч. 187 1-4

„Палата Дитини“

Львів, Рутівського 1, тел. 190

(будинки Шпрехера)

власновлас ІНВЕНТАРНУ ВИ-ДАЖ: плашки, убр., мист-кі і ін. по зменшених цінах до 20%

„ВОДОТЯГ“

Вирб технічне і підприємство для ви-робити водотягач, санітарні ванни та організації

Львів, вул. Палчинська 22, тел. 2-16

Станіславів, 3-го Має 12

Всякі тапіцерські роботи

виконує солітно і дешево

Арт. тапіцерсько-декоративні роботи

П. БОЧИЛЮК і І. ОГОРОДИН

Львів, Сикстуська 48, тел. 19-0

На складі тапіцерських робіт

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в руб-

риці оголошенні сол. 0.35

1 мм. одношпальтовий в тексті і новинах сол. 0.60

1 мм. одношпальтовий на першій сторінці сол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніальні і приват. кореспонденції по сол. 0.15

купно, продаж, викуп і т. п. сол. 0.10

шукачі праці сол. 0.05

або тобтом друком підписки.

Остання сторінка 1/1 сол. 0.15

Остання сторінка 1/2 сол. 0.10

Остання сторінка 1/4 сол. 0.05

Остання сторінка 1/8 сол. 0.02

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckij. Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów. Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видве Видвдича Співка „Діло“ З друкарні Вл. Співка „Діло“.

оперетний мюзикл, ВІГОРОД 21.00
Нап. мюз. БУДАПЕШТ 12.30 Ол. орк.
18.30 Концерт, ВІЕНЬ 9.30, 12.00 Муз.
ка. 18.10 Дамі-8 мюз. тити. мюзикл,
20.10 21.00 Вес. мюз. ДАВІДІАНД-
БЕНДЕР 20.10 „Два Народи“ ол. Вер-
ді, МІЛІНО 17.00 18.00 Опер. концерт,
21.00 19.00 МІНХЕН 20.10 21.00 22.00
„Опера“ ол. Верді, ПРАГА 18.30 Ол.
музика, 18.35 Садан. мюзика, 20.20 21.00
„Концерт“ ол. Верді, РАДІО ПАРІ
18.00 19.00 Смер. концерт, РІМ 17.00
Розр. мюзика, тити, 21.30 22.00 Смер.
концерт, СІДНІЙ 18.00 21.30 Легка і танц.
музика, 20.00 Сінг.

Понеділок, 23. січня 1939.

БЕРЛІН 10.00 Дітчі мюз., 18.00 Ве-
лі мюзикл, 19.00 Музика та гумор,
ВІГОРОД 18.35 Російські романси, 20.00
21.00 (співає композитор) 22.00 Опера, БУ-
ДАПЕШТ 12.10 Смерт., 18.30 Німец.
орк., 17.30 Вес. мюз., 18.30 19.00 Циг. му-
зика, 21.00 22.00 Орк., ВІЕНЬ 10.00 Ді-
тчі мюз., 18.50 Нап. мюз. та мюзикл,
22.20 Смерт. на мюз. і форт., ГАНБУРГ
12.00 Смер. орк., 18.30, КЕЛЬН 18.35 Пі-
сні та форт. музика, КОВНО 18.30 Сінг.,
КОПЕНГАГЕН 20.00 Популярні італ. пі-
сні, ЛЬВІВ 21.30 Фестиваль Р. Штрауса,
МІЛІНО 17.15 Танц. музика, 20.30 Розр.
музика, 21.00 22.00 Смер. концерт, ПРА-
ГА 18.35 18.30 Розр. музика, РАДІО ПА-
РІ 18.30 Смерт., 19.15 Пісні, 19.30 Тюр-
ри та мюз. і аполіну, 21.15 Форт., РІМ
21.00 Розр. прослав., 22.15 Хор, СІДНІЙ
18.00 Легка музика, 18.15 Популярні му-
зика, 18.30 Сінг., 19.30 20.00 Тріо.

БІРЖА.

Львів, 21 січня 1939

ГРОШІ.

Купівельно-продаж: Бельгі безг. 89-6 —
Долари амерк. 228-50 — Дол. канад. 223-40 — Фалорські гол. 188-59 — Франки
франц. 187-00 — Франки шв. 119-95 — Фу-
рми англ. 24-82 — Гуальдені данн. 100-25
Корони чеськ. 10-75 — Кор. дук. 110-80
Кор. норв. 124-85 — Кор. шв. 127-84 Ліри
італ. 16-90 — Марки філіппінскі 10-94 —

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

Львів, дня 21. січня 1939
1 кг. масла десерт. блонд. без оп. 2-65 зол.
1 кг. масла бочков. миз. з опак. 2-90 зол.
молоч. 17—18 сот.
1 кг. мазь 185—190 зол.
Тенденція на масло зниження, на мо-
локо сава, на яйця здержана.

Подяка.

Подобавши Волинському повстанцю
до себе вилку Малу Довечку та Сестричку
ДАРУЮ, 6. ученицю місто „Р. III“
в Росетні, 2. І. 1939 р.

Співомірно підписувати на подо-
роші відправити та християнську пошту
Вар. а. дов. Т. Кудришова, парол. Росетні-
на, с. рощ. І. Галіцької, о. В. Соловйова,
парол. Пухова, о. В. Максименко, пар.
Пілігорська 2 о. Ст. Кіржалею, пар.
Белішів.

Спробо дізнатися Вар. а. дов. Т. Кудри-
шова за зворотньою й глибоку змістом
пропаганди проповіді у перні. Остудити-
сямому варою дізнатися на гарні подо-
роші спільн. Гаретте дізнатися Ва. П. дит.
Галицької Н. Росетні на широкотілісному
пропаганди армію від себе і Уніт.
Вікторі і маві Вірі Поташинської, що
показували їм. Дарую від 6. товари-
ств і товаришів.

Широ дізнатися на суспільну лікарську
пошту Ва. П. Др. Л. Мамішова в Росетні
та Ва. а. др. О. Велішівому у Львові.

Дізнатися всім Ва. П. професором, учени-
ком й ученицею „Р. III“ в Росетні,
ш. Пришесті і Велішівому і всім тим,
що мають участь у суспільній справі, умі,
що спільно до нас і спільно пошту та
і спільно до наших спільних горі.

Микола Угрюн-Бірюшій з дру-
жинкою, дочкою Лесю і сином
Синотаславом.

МАТРИМОНІАЛЬНЕ

СЕНІОР дипломатичних констатів і
позитивних індивідуальних та в Аме-
риці, констатувати спільно і про-
паганди, маві, пошту, що любля-
ють, а потім до спільних фабрик,
Земельних до „Діла“ під „Необхідна-
мості“.

208 1-1

ГАРНІ ДАРУНКИ на Новий Рік найдешевше

Кольонські води, парфуми, розпичкі, пудри, парфуми і Французька біжу-
терія. — Парфумерія С. ФЕДЕРА Сикстуська 2. фіді: Копер
нина 15 а, Галицька 16.

НАВДУТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТІВ християн до продажі кіо, бр-
тов, артикулів азіатсько-африканських прийма-
ю, Сиретна 187. Коріоні умовні.

25/55 4-4

КУПНО — ПРОДАЖ

ВСІЛАНІ КРАВЕЦЬКІ ПРИБОРИ, ГУ-
ДЗИНИ, МАРЕН ЦУКЕР, КАЗИМІРІВ-
СЬКА 28.

2998 10-0

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ, Львів, пл. Марія-
ська 5 продає найдешевше гарні вироби
зі золота і срібла.

2004 13-0

ФОРТЕПІАН Вірта готівкою або ратами
продає Параська 16, Райсковицька.

202 1-2

НАУКА

ВПИСИ на тримісячні КУРСИ КРОЮ
інстит. приймає „Ліва“, Львів, Галиць-
ка 20.

182 2-3

ШКОЛА жіночого КРОЮ, шиття, мо-
делювання, проводження париським моде-
лістом Вільдером дипломованого у Від-
ні, Дрездені, Парижі, в правом видавати
свідчення, приймати жінок Особливих
12.

2880 9-10

КНИГОВОДСТВО! ДОДАТКОВІ ВПИСИ.
Ecole Française Баторія 4.

12/22 1-1

РІЖНІ

СТОЛЯРНЯ М. ФЕДИНСЬКОГО Львів,
вуд. Зибалевича 27. поруче по при-
ступних цінах гонимсько-мистецькі ула-
доща власних проектів, також галле-
терію й інші модерні гарнитури.

2338 11-32

ГОДИННИКИ і біжутерія найкращі,
що малярств української фірма П. Кор-
пінци у Львові вуд. Домініканська ч. 7.

1980 90-0

УКРАЇНСЬКА ПРАЛЬНЯ і ФАРБАРНЯ
повідомляє П. Т. Калентія, що в цьому
сезоні обнизила ціни на 50% на всіляку
роботу, прання ковпирів 10 сот. Марія
Прошкова, Вірменська 14.

2360 10-0

НОВОВІДКРИТА робітня дитячих візків
І. Л. Кік, Львів, пасаж Гавсина 7. При-
ймає всілякі репарації, відновлення і за-
міни.

2970 6-6

ПРОПУКЛИВІ БАНДАЖІ, гумові, че-
ревні, ниркові, прати усування матиці за
гарантією виконує відоме УНР, ОРТОПЕ-
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,
Львів, вуд. Вірменська ч. 15.

2741 19-0

ВІЧНІ ПЕРА наприклад найкраще „ПРЕ-
ДІВІЯ“, тепер Шайхоти 1.

ПЕЧАТКИ, монограми, ТАБЛИЦІ, вико-
нує найкраще порше та єдино укр-
їнське ретиничне заведення ВОЛОДИ-
МИР ЯРОШ, Львів, уз. Сокелівка ч. 2.

2816 16-0

ДЕШЕВО роблю форми на всяку жіночу
парфумерію та всякіх пестяло вироблю-
ю. Робити суцільн. Волішівська, Собієв-
ського 12, тел. 217-04.

207 1-5

БАНДАЖИСТ М. Позинька зі Скарба
позитивною інтересовані, що приймає
замовлення у Львові в Ірланд Готелю,
вуд. Ляліонів 13, у вітрина від 8 рано до
8 уночі, а в середу від 9 рано до 4 по-
пуду.

204 1-10

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

лікар недуг шкірних,
венеричних та лікарської косметики

Роман Лисяк

б. приватний асистент д-ра Е.
Дурдєлла та лікар шкірно-венер.
клініки.

Львів, вул. Сикстуська 56
Тел. 114-44.

УРОЛЬОГ

Д-р Богдан Макарушка

спеціаліст недуг нирок і мочеполовних
органів

Львів, ул. Руська ч. 16, І. п.
орд. від 3—6. — Тел. 108-85.

Спеціалістка дитячих недуг

Др. Ольга Ган

ораніує тепер
Глубока 11 а, тел. 284-45.
ч. 181. 2—5

ОГОЛОШЕННЯ

Під увагу приїжджим до Перемишля!
Смачні сніданки, обіди і вечері та до-
бірні напитки і перекуски можна дістати
лиш у РЕСТОРАНІ

Михайла Кузишина
ПЕРЕМИШЛЬ, ПЛ. НА БРАМІ 4.

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНИНА
світової марки

Б. СОММЕРФЕЛЬД

Експорти до Англії (Steinway
& Sons - London), Америки,
Франції, Голландії, Палестини,
Швейц., Цейлону і т. п.

Виключне заступництво:

С. Новацький
Львів, вул. Пільсудського 17.

И. Шрайбер

Львів, Гетьманська 8.
Рік осн. 1904. Тел. 213-05.

НОВОЧАСНА ВИРІБНЯ КОРСЕТІВ

відзначена медаллю і золотим хрестом у
Парижі поруче по фабричних цінах:
КОРСЕЛЕТІ, КОРСЕТИ, НАГРУДНИКИ,
ЧЕРЕВНІ ПОЯСИ, ГУМОВІ ЛАНЧОХИ.

2040 9-10

**Приписові поштові друки
і книжки до вжитку ча-
сописів**

Львівське видання поштується
єдиною купити в Адміністрації „Діла“
Львів, Равок 10. Для провинції вивезти
мо за шпешлатом.

Ціни на друки:
Zawładowienie wyużytkowe
1 др. 6 сот.

Gazetowa karta nadawcza
оправлено (120 картон) зол. 2.50
оправлено (200 картон) зол. 3.50

Karta rozsyłkowa
на 430 пошт. урядів зол. 2.50
на 960 пошт. урядів зол. 5.—

це причина початку різних
недуг. Воно відбирає сили
і спричиняє злу переміну
терії. Тому треба дбати про
нормальну працю шлунка че-
рез регулярне випорожни-
вання.

Зела з гір Гарцу
Д-ра ЛЯВЕРА

вживають при запорі, уп-
овільнюють травлення, про-
тидіють латентно і безболі-
протидіють тошноті, за-
плюють гнильні субстанції, не
привичають до них. Уни-
васмо їх тем з успіхом при
недугах печінки, нирок і ш-
хура, жовчяних каменів, ре-
матизму, артритизму, гнєр-
ідах і тошноті.

ЗЕЛА з ГІР ГАРЦУ
Д-ра ЛЯВЕРА.

НОВОВІДКРИТА
молочарня і харчівня

ГДИНЯ

Львів, пл. Академічна 4.

поручає смачні добрі обіди
сніданки і вечері з різноміс-
т під управою Яосиф Туля...

Блаватні рештки (сукні, шовки і бав-
наві по найкращим цінах)
поручає

Циля Шварцвальд
Львів, Ляліонів 39, II. п. Тел. 213-43.
ч. 187 1—4

„Палата Дитини“

Львів, Рутівського 1, тел. 1944
(будинок Шпрехера)
власнотвор. ІНВЕНТАРНУ ВІСІВ-
ДАН: плащини, убрания, мебелі,
нів і ін. по знижених цінах до 20%

„ВОДОТЯГИ“

Бюро технічне і підприємство для
ляцій водопроводів, санітарних мереж
та опріляння.

Львів, вул. Печерська 22, тел. 2-44
Станіславів, 3-го Мая 12

Всякі тапіцерські роботи

виконує солідно і дешево
Арт. тапіцерсько-декоративне робіт-
п. БОЧИЛЮК і І. ОГОРОДНИЙ
Львів, Сикстуська 44, тел. 12-24
На складі тапіцерські мебелі

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 2 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 м. одношпальтовий або його місце в руб. різні оголошенні	1 м. одношпальтовий в тисоті і довжині	1 м. одношпальтовий на порізній сторінці	Дрібні оголошення від слова: матримоніальне і приват. кореспонденція по аукціо, продаж, аномалії і т. п.	Остатки сторінки 1/1	Остатки сторінки 1/2	Остатки сторінки 1/4	Остатки сторінки 1/8
гол. 0.55	гол. 0.50	гол. 0.50	гол. 0.15	гол. 0.10	гол. 0.10	гол. 0.10	гол. 0.10
			гол. 0.10	гол. 0.05	гол. 0.05	гол. 0.05	гол. 0.05
			гол. 0.05	гол. 0.05	гол. 0.05	гол. 0.05	гол. 0.05

Redaktorzy: d-r Iwan Nimeczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckij Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów, Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów, Rynek
Redaktori: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckij Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów, Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów, Rynek